

Στις άλλες σελίδες

- ΠΟΛΩΝΙΑ και άλλα ΔΙΕΘΝΗ
- ΚΙΝΗΜΑΤΑ ΝΕΟΛΑΙΑΣ στην ΕΛΒΕΤΙΑ — ΟΛΛΑΝΔΙΑ
- ΕΡΕΥΝΑ — ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ
- Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ
- Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ ΑΤΙ
- ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΛΕΙΟΨΗΦΕΙΑ ΕΔΕΚ - ΑΚΕΛ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ

Όσο πλησιάζουν οι εκλογές τόσο μεγαλύτερη φαντάζει η χρεωκοπία της δεξιάς στην Κύπρο κι η έλλειψη στους κόλπους της οποιουδήποτε πολιτικού και οικονομικού προγράμματος ικανού να βγάλει την κυπριακή κοινωνία από το οικονομικό και κοινωνικό αδιέξοδο και τον ντε φάκτο διαχωρισμό των κοινοτήτων.

Το ΔΗ.ΚΟ του προέδρου σπλωμένο στη συνείδηση του λαού από την αντεργατική του πολιτική κατά τη διάρκεια της επικράτησής του στη Βουλή και την κυβέρνηση μάχεται δραστήρια να κερδίσει ψήφους χρησιμοποιώντας την κυβερνητική μηχανή τα μέσα μαζικής επικοινωνίας και τα άλλα ατου της εξουσίας και δίνοντας απλόχερες

υποσχέσεις. Το πλεονέκτημα αυτό φαίνεται πως θα γλυτώσει το ΔΗ.ΚΟ σ' αυτό το στάδιο από τον τελειωτικό πολιτικό αφανισμό είναι όμως σίγουρο πως δεν θα του παράσχει την πλειοψηφία στη βουλή που του χάρησε η γνωστή ολέθρια συμμαχία του 76 με το ΑΚΕΛ και την Ε.ΔΕΚ.

Τα άλλα κομμάτια του «κέντρου» - Π.Α.ΜΕ., Ένωση Κέν-

τρου, ΝΕ.ΔΗ.ΠΑ - αγωνίζονται απεινωμένα για μια θέση στο πολιτικό προσκήνιο χωρίς πολιτικό πρόγραμμα και ιδεολογική φυσιογνωμία που να τα ξεχωρίζει μεταξύ τους κι από το ΔΗ.ΚΟ ή που να πείθει τις λαϊκές μάζες για την ικανότητα τους να λύσουν οποιοδήποτε πρόβλημα. Αυτό φαίνεται καθαρά κι από την εμφάνιση των πολιτικών αρχηγών αυτών των κομμάτων στην τηλεόραση που καταναλώνεται στο κέρδιμα εντυπώσεων πάνω σε προσωπικό κυρίως επίπεδο μακριά από συγκεκριμένες προοπτικές, θέσεις και προγράμματα. Φαίνεται ακόμα κι από τις αόριστες αλληλοκατηγορίες μεταξύ των ηγετών της δεξιάς για τους χειρισμούς του «εθνικού» θέματος που γίνονται

για να φθαρουν οι πολιτικοί τους αντίπαλοι ενώ αυτοί που κατηγορούν δεν προτείνουν τίποτε το καλύτερο ή έστω συγκεκριμένο για λύση του προβλήματος.

Ετσι είναι σχεδόν βέβαιο πως τα νεοσύστατα κόμματα θα αποτύχουν παταγώδως στις εκλογές με κίνδυνο μάλιστα να μην αναδείξουν στη βουλή, ακόμα και αυτούς τους αρχηγούς τους.

Η χρεωκοπία τους αντικατοπτρίζεται τέλος και στις εσωτερικές διαμάχες για θέσεις στον κατάλογο των υποψηφίων βουλευτών, μια και η κυριώτερη επιδίωξη των «προσωπικότητων» αυτών των κομμάτων είναι ο καρριερισμός και η προσωπική

ανέλιξη.

Παρόμοια εσωτερικά προβλήματα φαίνεται να παρουσιάζονται και στο κόμμα του μεγάλου κεφαλαίου-το Συναγερμο-. Παρα τα προβλήματα αυτά, όμως, και παρα το γεγονός ότι κάποτε συνταύτισε ο Κυπριακός λαός το κόμμα τούτο και τους ηγέτες του με το φασισμό και το πραξικόπημα, ο Συναγερμος καταφέρνει σήμερα να βγαίνει από τη πολιτική-νυποληψία στην οποία τον έριξε ο λαός το 74 και να αντεπιτίθεται προβάλλοντας σαν βιώσιμη και σε πολλούς πειστική, εναλλακτική εξουσία.

Οι στήλες της Εκφρασης

Συνέχεια στην 8η

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΕΔΕΚ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΑΠΕΤΥΧΕ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ 'ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ' ΑΠΟΠΟΜΠΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

Μια νέα βίαιη επίθεση της κομματικής ηγεσίας εναντίον αριστερών στελεχών, αυτή τη φορά στην επαρχία Λεμεσου, απέτυχε να αποδώσει καρπούς. Μέσα σ' ένα κλίμα έντονης διαμάχης, λασπολογιών και τρομοκρατίας η αριστερή βάση του κόμματος ματαίωσε τα σχέδια της ηγεσίας εκλέγοντας στην Επαρχιακή Επιτροπή Λεμεσου τρεις από τους υποψηφίους της αριστεράς.

Η επίθεση ενάντια στα αριστερά στελέχη της Ε.Ε Λεμεσου προετοιμαζόταν από αρκετούς μήνες με τις συνηθισμένες μεθόδους της κομματικής γραφειοκρατίας. Αρχισε με κατηγορίες για φραξιοτισμό και αντικομματική δράση και συνεχίστηκε με τη συνωμοτική προσέγγιση μελών και στελεχών του κόμματος. Αφού κατάφεραν να στρατολογήσουν ένα μικρό αριθμό στελεχών άρχισαν να πλησιάζουν αδρανοποιημένα μέλη της Επαρχιακής Οργάνωσης με στόχο τη δημιουργία μιας πειθήνιας πλειοψηφίας στην Επαρχιακή Συνδιάσκεψη για ν' αποκλειστούν τα αριστερά στελέχη από την Επαρχιακή Επιτροπή.

Επειδή τα δραστήρια μέ-

λη της Επαρχιακής Οργάνωσης ήταν σταθερά τοποθετημένα υπέρ της αριστεράς η κομματική γραφειοκρατία κατάλαβε πως σε μια συνδιάσκεψη αντιπροσώπων σύμφωνα με το καταστατικό η πλειοψηφία θα ανήκε στην αριστερά. Ετσι επιστράτευσε η Κεντρική Επιτροπή η οποία αποφάσισε να παραμερίσει το καταστατικό και έδωσε εντολή να συμμετάσχουν όλα τα μέλη της κομματικής οργάνωσης στην Επαρχιακή συνδιάσκεψη. Αποφάσισε επίσης να αφαιρέσει την προεδρία της συνδιάσκεψης από την Ε.Ε. Λεμεσου και να προεδρεύσει ο ίδιος ο Πρόεδρος του κόμματος και απαγόρευσε την κυκλοφορία προσυνδιασκηπτικών εγγράφων.

Παρα τα φανερά κίνητρα της Κ.Ε. η Ε.Ε. Λεμεσου δέχτηκε τις αποφάσεις της έχοντας εμπιστοσύνη στη κομματική βάση. Πολυσυντομα οι εμπιστοί της γραφειοκρατίας στη Λεμεσο αντιλήφθηκαν ότι η κομματική βάση δεν ήταν εύκολο θύμα για την συνωμοσία τους. Προχώρησαν σε απειλές ότι θα αποκαλύψουν στοιχεία για προαχτορισμό και οικονομική στήριξη των αριστερών από το ΑΚΕΛ! 'Η ακόμα ότι αν ψηφίζοταν η αριστερά θα αποβαλλόταν την επομένη.

Στη Συνδιάσκεψη το κλίμα οξύνθηκε πολύ νωρίς. Χαφιέδες της γραφειοκρατίας κατέθεσαν «καταγγελίες» ενάντια στην αριστερά για «μυστικές συσκέψεις» με τους «φραξιοτιστές της Σοσιαλιστικής Εκφρασης» λέγοντας ότι και οι ίδιοι λάμβανουν μέρος. Ένας νεοφώτιστος «θεωρητικός» «ανάλυσε» το πρόβλημα του «εισοδισμού» και την ταχτική της «4ης Διεθνούς» αντιγράφοντας κατά λέξη ένα αθλιο κείμενο του ΠΑΣΟΚ. Επαρχιακό στέλεχος κατάγγειλε ότι οι «φραξιοτιστές» επιδίωκαν την

εκτόπιση του Προέδρου του κόμματος και την αντικατάστασή του.

Τα αριστερά στελέχη της Λεμεσου απάντησαν με ειλικρίνεια και τόλμη. Ανάλυσαν τα πολιτικά κίνητρα της επίθεσης της γραφειοκρατίας και καταδίκασαν τους διωγμούς ενάντια στην αριστερά. Έδειξαν πως όλες οι επαφές που είχαν απασκοπούσαν στην άνοδο της ΕΔΕΚ. Πως τα αριστερά στελέχη που διώκονται σήμερα ήταν ανάμεσα στους καλύτερους αγωνιστές του κόμματος. Καταδίκασαν τις διαγραφές στελεχών στις άλλες επαρχίες και αντέκρουσαν τον ισχυρισμό ότι η «Σ.Ε.» είναι αντικομματικό έντυπο.

Το κλίμα της συνδιάσκεψης άρχισε να στρέφεται καθάρα αριστερά. Ο Πρόεδρος του κόμματος σε μια θλιβερή αγόρευση επιτέθηκε βίαια ενάντια στα αριστερά στελέχη και είπε πως σαν «αρχιφραξιοτιστές» δεν είχαν δικαίωμα να υποβάλουν υποψηφιότητα. Κάτι τέτοιο είπε θα αποτελούσε πρόκληση προς τη συνδιάσκεψη και κάλεσε τα μέλη να μαυρίσουν τους υποψηφίους της «φράξιας» και να ψηφί-

σουν τους «κομματικούς» υποψηφίους. Κατηγόρησε ξένες οργανώσεις σαν υπεύθυνες για τον «φραξιοτισμό» στο κόμμα!

Όταν υποβάλλονταν οι υποψηφιότητες για την Ε.Ε. οι υποψήφιοι κλήθηκαν να δηλώσουν αν υποστηρίζουν την Αριστερή Πτέρυγα του κόμματος. Ετσι χωρίστηκαν σε δύο ψηφοδέλτια: ένα αριστερό και ένα «κομματικό».

Παρ' όλα αυτά η κομματική βάση δεν υπέκυψε στον εκβιασμό και την τρομοκρατία. Τρεις υπήφιοι της αριστεράς εκλέχτηκαν στην Ε.Ε. Ετσι η κομματική γραφειοκρατία δεν μπόρεσε να αποκλείσει τα αριστερά στελέχη με «δημοκρατικές» μεθόδους. Αν επιμένει να το κάμει είναι αναγκασμένη για άλλη μια φορά να τσαλαπατήσει αποκάλυπτα κάθε έννοια δημοκρατίας και κάθε καταστατική διαδικασία.

Η Επαρχιακή Συνδιάσκεψη Λεμεσου αποτελεί μια σημαντική νίκη για την αριστερά. Η «τρικυμία εν φλυτζανίω» όπως αποκάλεσε ο

Συνέχεια στην 8η

Η Νεολαία σε εξέγερση στις χώρες του καπιταλισμού

Τον τελευταίο καιρό ένας λεκές επιμένει να ασκημίζει μερικά προσωπεία-«υποδείγματα» στην αναπτυσσόμενη καπιταλιστική Ευρώπη.

Ανάμεσα σε τόσα κινήματα (οικολογικό, φεμινιστικό, αντιπυρηνικό, αντιρατσιστικό κ.λ.π.) έχουν πάρει τη θέση τους τα κινήματα της νεολαίας στη Ζυρίχη της Ελβετίας και στην Ολλανδία.

Δημοσιεύουμε πιο κάτω, αυτούσιο άρθρο που μας έστειλε συνεργάτης μας μαθητής, για δυο κινήματα της νεολαίας σε δυο αναπτυσσόμενες καπιταλιστικές χώρες της Ευρώπης. Κάνουμε καθαρο-όπως εξ άλλου προσπάθει να κάνει κι ο συνεργάτης μας-πως δεν θεωρούμε αποτελεσματικές και σωστές μεθόδους πάλης το σπάσιμο βιτρίνων και τα πετροβολήματα της όπερας απο νεαρούς απομονωμένους απο το εργατικό κίνημα.

Η Εκφραση πιστεύει πως ο καπιταλισμός κι η καταπίεση που παράγει δεν μπορεί ν' ανατραπεί χωρίς την οργανωμένη δύναμη των εργατικών μαζών κάτω απο την καθοδήγηση ενός επαναστατικού κόμματος.

Απο την άλλη όμως είναι φανερό πως κινήματα σαν αυτο των Νέων της Ελβετίας είναι γέννημα της χρεωκοπίας του καπιταλισμού και σαν τέτια πρέπει να τα αντικρύζουμε. Οσο το εργατικό κίνημα στις χώρες που γεννιούνται περιθωριακά κινήματα σαν αυτα που περι-

γράφονται πιο κάτω παραμένει αδύνατο, κινήματα σαν αυτα κινδυνεύουν να πάρουν λανθασμένες κατευθύνσεις που δεν προωθούν σωστα τον αγώνα για το σοσιαλισμό. Αυτο φαίνεται κι απο τη σύγκριση Ελβετίας - Ολλανδίας που γίνεται πιο κάτω.

Η περσινή μεγαλειώδης γενική απεργία στη γειτονική Σουηδία μετα απο δεκάδες χρόνια εργατικής ειρήνης και λήθαργου φανερώνει πως ακόμα και χώρες όπως την Ελβετία με ιδιόζουσες κοινωνικο-οικονομικές συνθήκες, δεν θα μείνουν ανεπηρέαστες απο την παγκόσμια κρίση του καπιταλισμού και τα επακόλουθα της την ταξική πόλωση σύγκρουση και την άνοδο του εργατικού κινήματος.

Και μια τέτια εξέλιξη θα διαφοροποιήσει ριζικά τη σημασία, τη μαζικότητα, τους προσανατολισμούς και τις μεθόδους των περιθωριακών κινήματων.

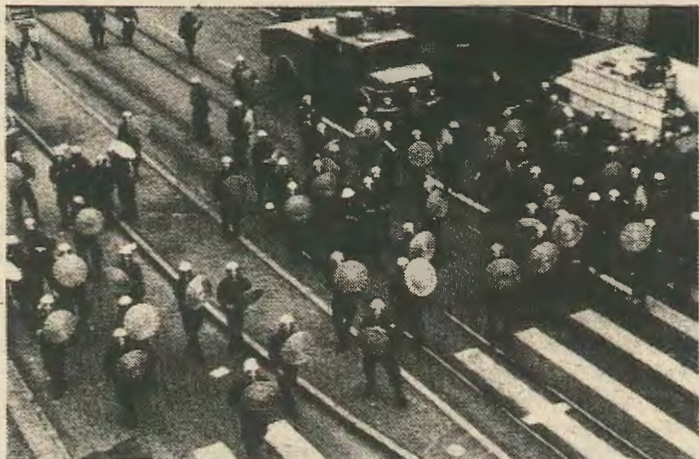
Συνταχτική Επιτροπή

ΕΛΒΕΤΙΑ: Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΤΗΣ ΖΥΡΙΧΗΣ

«Δεν θέλουμε έναν κόσμο όπου την εγγύηση ότι δεν θα πεθάνουμε απο την πείνα την πληρώνουμε με τον κίνδυνο να πεθάνουμε απο ανία».

Μ' αυτο το σύνθημα οι νέοι της Ζυρίχης κάνουν εδώ και ένα χρόνο την εξέγερση τους. Πετροβολούν την όπερα, βρίζουν τους αστους, σπάζουν τις βιτρίνες των τραπεζών, συγκρούονται με την αστυνομία και διεκδικούν μια νέα ποιότητα ζωής.

Μα γίνονται τέτια πράγματα στην Ελβετία; διερωτάται, και δικαία, ο καθένας. Η Ελβετία είναι η χώρα με το μεγαλύτερο κατα κεφαλή εισόδημα στον κόσμο, το κέντρο του χρηματιστηριακού κεφαλαίου και κλασσικό παράδειγμα κράτους κοινωνικών παροχών. Ταυτόχρονα, εργατικό κίνημα δεν υπάρχει μια και 20-25% του εργατικού δυναμικού είναι μετανάστες που κάνουν τις πιο βαριές δουλειές, γίνονται αντικείμενα άγριας εκμετάλλευσης (γενικά στην Ελβετία δεν υπάρχουν συνδικαλιστικά δικαιώματα, ισχύει 45 ωρών εβδομάδα και ο 13ος μισθός δεν είναι υποχρεωτικός για τον εργοδότη) και ζουν με το φόβο της απέλωσης. Η δύναμη της αριστερας είναι σχεδόν ανύπαρκτη (2-3%) και τα κέντρα της εξουσίας βρίσκονται σε «ασφαλής» χέρια.

Η εξέγερση έχει σαν αφηγηρία τις 30 του Μάη πέρσι που το καθωσπρέπει κοίνο της όπερας της Ζυρίχης, για την ανακαίνιση της οποίας ο δήμος ξόδεψε 61 εκ. φράγκα (αρκετα εκατομμύρια λίρες), δέχτηκε ένα κατεβατο απο βρισιες και αυγα απο εκατοντάδες οργισμένους νέους που ζητούσαν ένα σπίτι για τη νεολαία και οι αρχες το αρνόντουσαν επίμονα.

Η αστυνομία κτυπα, αλλα το κίνημα μαζικοποιείται και φουντώνει. Κάθε βδομάδα γίνονται διαδηλώσεις και επεισόδια με σπάσιμο βιτρίνων στο κέντρο της πόλης (εκεί που είναι οι τράπεζες και τα με-

γάλα καταστήματα). Στις 21 του Ιούλη παραχωρείται ένα εγκαταλειμμένο εργοστάσιο για Σπίτι της Νεολαίας (Jugendhaus). Σχηματίζεται ένα κοινόβιο με θέατρο, σινεμα, γενικές συνελεύσεις και εφημερίδα. Το κίνημα είναι πολυ πλατυ και έχει καθαρά αντιεξουσιαστικό χαρακτήρα. «Δεν έχουμε αρχηγους, δεν έχουμε εκπροσώπους όλα τα αποφασίζουμε στη γενική συνέλευση της Τετάρτης» λέει ένας νεολαίος. Το σύστημα αντιδρα. Οι πολιτικές δυνάμεις αποκηρύττουν το κίνημα. Ο συντηρητισμός του μέσου Ελβετου θίγεται. Όποιος κρατα έστω και στάση ανοχής πατάσσεται άγρια. Φασιστικά σημεία

ΜΙΚΡΟ ΧΡΟΝΙΚΟ — ΕΛΒΕΤΙΑ

30 Μάη 1980: Τα πρώτα επεισόδια με τις βρισιες και τα αυγα στην πρεμιέρα της όπερας εκατοντάδες νέοι συγκρούονται με την αστυνομία. Οι συγκρούσεις συνεχίζονται για πολλές μέρες.

2 Ιούλη 1980: Οι Δημοτικές Αρχες παραχωρούν ένα εγκαταλειμμένο εργοστάσιο σαν Κέντρο της Νεολαίας που γίνεται η φωλιά του κινήματος.

12 Ιούλη 1980: Η αστυνομία επιτίθετε σε διαδήλωση ενάντια στην αστυνομική τρομοκρατία. Ακολούθουν άγριες μάχες 14 ωρών και οι χιλιάδες διαδηλωτες απαντούν με μολότωφ, φωτιες και σπασίματα βιτρίνων.

5 Σεπτέβρη 1980: Η αστυνομία μπαίνει στο σπίτι της νεολαίας. Επι μέρες διεξάγονται συγκρούσεις με μολότωφ, φωτιες και βιοπραγίες.

Απο τότε οι διαδηλώσεις και οι συγκρούσεις μπαίνουν για καλα στη ζωη της Ζυρίχης.

των καιρων στην συμπεριφορά της εξουσίας στην Δυτική Ευρώπη. Η αστυνομία εισβάει στο Jugendhaus και το κλείνει αφού πρώτα βρει τις άσπρες πούδρες που τοποθέτησε για ναρκωτικά! Είχαν προηγηθεί επιτροπες «για την υπεράσπιση του δικαίου και της τάξης», μοιχοκότξ μιας εφημερίδας που κράτησε στάση ανοχής και πόλεμος ενάντια σε 300 δημοκρατικές προσωπικότητες που ζήτησαν διάλογο με τη νεολαία. Στην σχετική απομόνωση του κινήματος συνέτειναν κι ορισμένες ενέργειες του όπως μια διαδήλωση γυμνων νεολαίων μέσα στο πάρκο στα μάτια των έκπληκτων μεσόκοτων και γριων.

Μέσα σ' όλες αυτές τις εξελίξεις άρχισε και η ιδεολογική (έστω κι εβρωδής) ανάπτυξη με συνθήματα όπως «ο αέρας δεν είναι καθαρος σ' αυτη τη πόλη», «οι πλούσιοι φταιναι για όλα» ή και

δείγματα διεθνιστικής αλληλεγγύης (π.χ. προς το λαο του Σαλβατόρ).

Θα ήταν λάθος να χαρακτηρίσαμε αυτο το κίνημα σαν μικροαστικό. Οι νέοι που το στηρίζουν είναι αυτοι που εκτοπίζονται μέσα απ' τον εξοντοτικό και αλλοτριωτικό καπιταλισμό στην ανεργία και το περιθώριο. Ένα καινούριο προλεταριάτο, πλάι στο παλιο, το ευνοχισμένο. Οι φορεις του όμως είναι σχετικά λίγοι, οι αντίπαλοι του πανίσχυροι, οι μέθοδες του «ανωρθόδοξες» και ίσως ανέφικτες και η πιθανότητα της εξουδετέρωσης του πολυ μεγάλης. Δείχνει όμως πως ακόμα κι ο πανίσχυρος μητροπολιτικός καπιταλισμός θα βρεθεί μπρος το ξόφλημα του καθως παράγει και θα παράγει συνεχως καινούριες αντιθέσεις που τη λύση δε θα τη δώσει ο ίδιος αλλα η δράση των μαζών.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ: ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΚΡΑΚΕΡΣ

ΜΙΚΡΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΩΝ ΚΡΑΚΕΡΣ

2.1.1965. Γίνεται η πρώτη κατάληψη αχρησιμοποίητων κτιρίων απο αστέγους. Τους εκκενώνει η αστυνομία. Τα σπίτια κατεδαφίζονται.

12.2.1966. Η συντηρητική εφημερίδα Telegraaf αποκαλύπτει την ύπαρξη «ανθρώπων αρωραίων ενος κόκκινου λεκε στην καρδια του Αμστερνταμ»

30.4.66: Προοδευτικοι διανοούμενοι προτείνουν ένα στεγαστικό πρόγραμμα. Αποκαλύπτεται επίσημα πως υπάρχουν 60.000 κενα σπίτια.

14.2.69. Οργανώνονται οι πρώτοι κράκερς και κάνουν ογανωμένες καταλήψεις. Η αστυνομία αντιδρα.

8.6.69: Η αστυνομία χρησιμοποιει ένα τεθωρακισμένο σε μια εκκένωση στο κέντρο του Αμστερνταμ.

1970: Βγαίνει ο «οδηγος των κράκερς»

1971: Σύμφωνα με απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου η κατάληψη αχρησιμοποίητων σπιτιών δεν είναι παράνομη.

1974: Οι καταλήψεις πληθαίνουν, γίνονται κατα μέσο όρο 10 την ημέρα.

1975: Οι κράκερς αρνούνται να εγκαταλείψουν δεκάδες σπίτια που θα κατεδαφιστούν για τη δημιουργία του «μετρο». Ακολούθουν άγριες συγκρούσεις (μάχες της Nieuwmarkt)

1978: Το κίνημα διαδίδεται σ' όλη την Ολλανδία.

1980: Οξύνεται πιο πέρα η σύγκρουση. Ακαρπές προσπάθειες της αστυνομίας να καταλάβει το αρχηγείο των Κράκερς.

23 Φλεβάρη - 3 Μάρτη 1980. Η αστυνομία, παράνομη προσπαθει να εκκενώσει ένα σπίτι. Κινητοποιείται ο προοδευτικός κόσμος και χιλιάδες κράκερς που ανακαταλαμβάνουν το κτίριο. Στηνονται οδοφράγματα και οι κράκερς πολιορκούνται, ο κόσμος συμπαραστέκεται στέλλει τρόφιμα, φάρμακα και κράνη. 3 Μαρτίου επίθεση της αστυνομίας με 1200 ΜΑΤ, τάνκς, άρματα πάνθερ και αέρς. Πολλοι τραυματισμοι, 100 αιχμήνεις.

30: Η μέρα της στέψης. Απο πιο πριν οι κράκερς εκδηλώνουν την αντίδραση προπαγάνδα και διακωμώδηση της στέψης. Η διαδήλωση τους κτυπάται απο την αστυνομία που αδυνατει να αναχαιτίσει τους διαδηλωτες και υποχωρει γύρω απ' το χώρο της στέψης.

3.7.80: Η αστυνομία σε επίθεση της χρησιμοποιει απαγορευμένα αέρια που προκαλουν εμετο. Το θέμα πάει στη βουλη.

16.8.80, 7.9.80. Νέες άγριες επιθέσεις της αστυνομίας για εκκένωση σπιτιών. Οι κράκερς αναγκάζονται να χρησιμοποιουν τακτική ανταρτοπολέμου κι η αστυνομία κάνει μαζικές συλλήψεις.

Π.Π

Στο Αμστερνταμ και στις άλλες ολλανδικες πόλεις τα παλια σπίτια γεμάτα ζωγραφιες, πανω και σύνθηματα, γεμάτα ζωη και φρουρούμενα απο -ανήσυχους νεαρούς είναι μια συνηθισμένο θέαμα. Το ίδιο και οι άγριες συγκρούσεις χιλιάδων νέων και εκατοντάδων (κάποτε και χιλιάδες) αστυνομικών. Όλα αυτα είναι έργα του κινήματος των Κράκερς που βγήκε εδώ και κάμποσα χρόνια μέσα απ' την ανικανότητα του ολλανδικου κοινωνικου συστήματος να λύσει το στεγαστικό πρόβλημα με αποτέλεσμα να πετάει αστέγους χιλιάδες νέους ενω πολλα σπίτια παραμένουν ακατοίκητα για κερδοσκοπικους σκοπους.

Στην Κύπρο ίσως να γνωρίζουμε τους Κράκερς απο τη δημοσιότητα που δόθηκε στην αντίθεση και τις συμπλοκες που συνόδεψαν πέρσι τη στέψη της βασίλισσας Βεατρίκης. Το κίνημα των Κράκερς ξεκινώντας απο τη συγκεκριμένη αντίθεση στη στεγαστική πολιτική του συστήματος έχει εξελιχτεί σήμερα σε ένα πλατυ νεολαιίστικο κίνημα που υποστηρίζεται σε μεγάλο βαθμο απο την κοινή γνώμη. Υπάρχουν σήμερα 25000 Κράκερς που βάζουν όχι μόνο στενα αιτήματα για στέγη αλλα και πολιτικά (ενάντια στη βασιλεία, στο ΝΑΤΟ, τα πυρηνικά εργοστάσια κ.λ.π.). Έχει δικο του ραδιοσταθμο (παράνομο), εφημερίδα και υποστηρίζεται απο το Σοσιαλιστικό και το Κομμουνιστικό κόμμα. «Η πλειονότητα είναι βέβαια προοδευτικά άτομα, αριστε-

ροι κάθε απόχρωσης. Αλλα είμαστε ανοικτοι σε κάθε άτομο ανεξάρτητα απο πολιτικές πεποιθήσεις. Αυτο που μας ενώνει βασικά είναι το πρόβλημα στέψης... Όμως, μέσα απο τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε σαν Κράκερς πολιτικοποιούνται ακόμη κι οι άσχετοι» συνέντευξη ενος κράκερ στο Αντι τευχ. 171.

Στην Ολλανδία τα πράγματα είναι πολυ πιο ξεκάθαρα απ' την Ελβετία. Η οικονομική κρίση ριχνεται στις πλάτες του λαου και πλήττει πρώτα - πρώτα τους νέους. Σήμερα οι περισσότεροι κράκερς δεν είναι φοιτητες όπως πρώτα αλλα εργάτες. Ο πληθωρισμός σα συνέπεια της κρίσης κτυπα έντεχνα το σύστημα των κοινωνικών παροχών που παλια «έλυε» πολλα προβλήματα.

Σ' αυτη την «πολιτισμένη» χώρα η σύγκρουση των κράκερς με την αστυνομία παίρνει τρομακτικά βιαίες διαστάσεις. Οι ίδιοι λένε πως δεν επιζητουν τη βία και επιρρίπτουν την ευθύνη στην αστυνομία. Η διαδικασία της κατάληψης ενος σπιτιου είναι περίπου η εξής: Εντοπίζεται το άδειο σπίτι, παρακολουθείται για πολυ καιρο και εκατοντάδες κράκερς μέσα απο ένα άρτιο σύστημα οργάνωσης κι αλληλεγγύης καταλαμβάνουν τους γύρω δρόμους και παραβιάζουν το άδειο σπίτι που παραδίδεται σε άστεγους αλλα φρουρείται συνέχεια απο τυχον επιθέσεις μπράβων των μεγαλοκτητων στέψης. Μετα έρ-

χεται η αστυνομία με άδεια του δήμαρχου. Κτυπα με τα ολλανδικα ΜΑΤ, με αέρς και μερικος φορες με τάνκς(!). Επειδη χιλιάδες κράκερς μετέχουν στις συγκρούσεις μπλοκάρονται δρόμοις η σύγκρουση είναι πολυ άγρια. Καλύτερα φρουρείται το αρχηγείο των κράκερς, το Groote Keyser, που η αστυνομία δεν τόλμα να καταλάβει, αν και έχει άδεια απ' το δήμο.

Αντίθετα απο την Ελβετία οι Κράκερς δεν είναι απομονωμένοι. Είναι πλατυ και πολιτικό κίνημα, υποστηρίζεται έμπρακτα απ' τον κόσμο κι οι ίδιοι κάνουν προπαγάνδα στα σχολεία, στα εργοστάσια και στις πλατείες. Στην Ολλανδία η Αριστερα δεν είναι ανύπαρκτη και υπάρχει παράδοση σοοδευτικών αγώνων μέσα στη νεολαία και τους διανοούμενους ακόμα πριν το 1968. Αυτο που λείπει είναι ένα ισχυρο εργατικό κίνημα που να επαναστατικοποιήσει όλη την εργατική τάξη κι όχι μόνο τους νέους εργάτες και θα αποτελέσει την κύρια δύναμη στο μπλοκ των κοινωνικών κινήματων που αντιστρατεύονται το σύστημα.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

BIENNE - ΚΛΗΡΙΔΗΣ ΚΑΙ ΔΕΞΙΑ

Εδώ και μέρες ο τύπος ασχολήθηκε επίμονα με το ζήτημα της μυστικής συμφωνίας του Κληρίδη με τον Ντενκτας λες και αφο ήταν το πιο σημαντικό ανάμεσα στα τόσα άλλα που διαδραματίστηκαν στην Κύπρο τα τελευταία χρόνια.

Εμείς από τη πλευρά μας εκείνο που έχουμε να τονίσουμε είναι ότι ολόκληρη η δεξιά φέρει την εφθύνη για τους αποτυχημένους χειρισμούς του Κυπριακού το οποίο οδήγησαν από υποχώρηση και υποχώρηση· η περίπτωση Κληρίδη δεν είναι η μοναδική ούτε η πρώτη αλλά ούτε και η τελευταία.

ΘΛΙΒΕΡΟΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ:

Στα «ΝΕΑ» της 2.4.81 διαβάσαμε στη πρώτη κιόλας σελίδα άρθρο που κατηγορούσε το ΑΚΕΛ για «αντιμακαριασμό» ενώ επαινούσε το δρ. Β. Λυσαριδίδη γιατί το 60 υποστήριξε στις εκλογές τον Μακάριο. Η σημερινή ηγεσία του Σ.Κ. ΕΔΕΚ συνεχίζει το κατήφορο της. ΟΧΙ μόνο δεν μάχεται για την ενότητα με το ΑΚΕΛ στη βάση ενός προγράμματος σοσιαλιστικών αλλαγών που θα αποτελέσουν την απάντηση στην οικονομική κρίση που μπαινουμε και το στήριγμα του αγώνα για μια σοσιαλιστική και λήφτερη πατρίδα αλλά αντίθετα προσπαθεί να φανει σαν καλύτερος υπηρέτης της αστικής εξουσίας από το ΑΚΕΛ.

Οι αριστεροί σύντροφοι στο Σ.Κ. ΕΔΕΚ έχουμε καθήκον να κάνουμε καθαρό μέσα στη βάση του κόμματος ότι η σημερινή ηγεσία στρέφει το κόμμα όλο και πιο δεξιά πάνω σε άξονες εθνικιστικούς - Μέτωπο Εθνικής Σωτηρίας - ενώ καταργεί ή ατονεί κάθε συγκεκριμένη επαναστατική διεκδίκηση χάριν αφής της στροφής.

ΟΧΙ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΑΛΛΑ ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΜΜΑΔ

Πρόσφατα δημοσιεύτηκε χωρίς να διαψευσθεί ότι η κυβέρνηση θα ενισχύσει αριθμητικά και ποιοτικά τη ΜΜΑΔ. Επίσης η εμφάνιση της ΜΜΑΔ στο γήπεδο του «Κεραυνού» με αντιδιαδηλωτικές εξαρτήσεις επιβεβαίωσαν έμμεσα πληροφορίες για ένταξη του αντιδιαδηλωτικού σώματος, που η αστυνομία διατηρεί από το '75, στη ΜΜΑΔ.

Η Σ.Ε. έκανε και παλιά αναφορές για το ρόλο που θα παίζει η ΜΜΑΔ σε περιόδους κρίσης. Ηδη μπαινουμε σταδιακά σε μια τέτοια περίοδο και η αστική τάξη άρχισε να προετοιμάζεται σ' όλα τα επίπεδα.

Πολιτικά και οικονομικά διαφαίνεται η πλήρη αντιπαράθεση με τους εργαζόμενους και τις οργανώσεις τους. Η ενίσχυση της ΜΜΑΔ εντάσσεται σ' αυτά τα πλαίσια.

Η ΜΜΑΔ είναι άχρηστη στους εργαζόμενους. Για αφοτους το μόνο ένοπλο σώμα που δεν μπορεί να στραφει εναντίον τους είναι μια λαϊκή πολιτοφυλακή κάτω από τον έλεγχο των μελών της.

ΑΚΟΜΑ £1.500.000 ΓΙΑ ΚΤΙΣΙΜΟ ΑΛΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ:

Μετα το νέο καθεδρικό ναό που θα στοιχίσει πέραν του 1/2 εκατ. λιρών η Εκκλησία αποφάσισε το κτίσιμο ναού χωρητικότητας 2.000 ατόμων και αξίας 1,5 εκατ. αψη τη φορα στη Σκάλα.

Ετσι η «φτώχεια» Εκκλησία που τα εκατομμύρια που ήδη χρησιμοποιεί «δεν της φτάνουν για τις βασικές της ανάγκες»-όπως δήλωσε ο ίδιος ο αρχιεπίσκοπος - θα διαθέσει εκατομμύρια για το κτίσιμο ναών σ' αψη τη περίοδο «αγώνα και λιτότητας».

Νομίζουμε ότι έφτασε ο καιρος που η Εκκλησιαστική οικονομική δραστηριότητα πρέπει να μπει κάτω από έλεγχο με την κρατικοποίηση των τεραστίων εχτάσεων γης καλλιεργήσιμης και μη και τον έλεγχο όλων των άλλων οικονομικών επιχειρήσεων που διαθέτει.

ΠΟΛΩΝΙΑ: ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΑΝΑΠΑΥΛΑ

Η αγωνία που κορυφώθηκε σαν αποτέλεσμα της προκήρυξης της γενικής απεργίας στην Πολωνία, μετριάστηκε κάπως ύστερα από τη συμφωνία που η ηγεσία των ανεξάρτητων συντεχνιών έκαμε με την Πολωνική Κυβέρνηση. Ετσι η απεργία ακυρώθηκε ενώ η Πολωνική κυβέρνηση ανέλαβε την ευθύνη να τιμωρήσει τους ενόχους για τα επεισόδια στην πόλη Μποντγκοστς. Όπως είναι γνωστό, οι αστυνομικές αρχές της πόλης είχαν αυθαίρετα επιτεθεί ενάντια σε στελέχη και μέλη των ανεξάρτητων συντεχνιών Αλληλεγγύη.

Φυσικά το πρόβλημα δεν λύεται, αλλά μετατίθεται στο άμεσο μέλλον. Η διαμάχη ανάμεσα στα συνδικάτα και την εργατική τάξη από τη μια και το Πολωνικό κράτος από την άλλη δεν έχει καθόλου αμβλυνθεί. Η εξέλιξη των γεγονότων αποτελεί μια αμφισβήτηση των θεσμών και συνιστά μια γενική απαίτηση για δομικές αλλαγές.

Γιατί, πριν λίγα χρόνια θάταν πρωτόκουστο να γίνονται διαπραγματεύσεις ανάμεσα στην εργατική τάξη (με ηγεσία διαφορετική από εκείνη του Κομμουνιστικού Κόμματος) με το ίδιο το Κ.Κ. που διεκδικεί ακριβώς την πρωτοπορεία της εργατικής τάξης. Η αντινομία τούτη είναι τόσο βασική και ριζική που δεν μπορεί να συντηρηθεί για πολύ καιρό ακόμα. Η ίδια η κατάσταση εμπεριέχει όλα τα στοιχεία που συνθέτουν μια μεγάλη κοινωνική κρίση.

Η κατάσταση γίνεται

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ ΔΙΕΘΝΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ

ΒΕΛΓΙΟ

Η κυβέρνηση συνασπισμού του Βελγίου της οποίας ηγούνται οι χριστιανοδημοκράτες με πρωθυπουργό το Μάρτενς αναγκάστηκε την περασμένη Τρίτη να υποβάλει την παραίτηση της. Η πτώση της Κυβέρνησης ήταν επακόλουθο μιας εντονής αντίδρασης του Βελγικού εργατικού κινήματος, της μεγαλύτερης για δεκαετίες.

Οι Βέλγοι εργάτες υποφέρουν ήδη από το μεγαλύτερο ποσοστό (12%) ανεργίας στην ΕΟΚ.

Η προσπάθεια της Κυβέρνησης να επιβάλει παγοποίηση μισθών ξεσήκωσε σίφουνα ανάμεσα στην εργατική τάξη με διαδήλωση των 100.000 το Γενάρη κι 24ωρη απεργία στις 5 του Φεβράρη.

Η κρίση αυτή δεν είχε σαν θύματα μόνο τους Χριστιανοδημοκράτες. Ο πρόεδρος του Σοσιαλιστικού κόμματος που συμμετέχει στο συνασπισμό δήλωσε πρόσφατα πως δεν θα βάλει υποψηφιότητα για επανεκλογή στο πόστο του προέδρου μετά τη λήξη της θητείας του. Η δήλωση αυτή έγινε μετά από εντονες συζητήσεις μέσα στο κόμμα και σφοδρές επικρί-

σοβαρότερη ύστερα από τη σειρά προειδοποιήσεων που απευθύνει σχεδόν καθημερινά η Σοβιετική ηγεσία. Σε μια τέτοια πρόσφατη προειδοποίηση διατύπώνεται η άποψη πως το τι εκτυλίσσεται στην Πολωνία δεν αποτελεί απλώς εσωτερική υπόθεση της χώρας τούτης. Ετσι μια σοβιετική επέμβαση δεν πρέπει ν' αποκλείεται, αν και η στάση της ηγεσίας των συνδικάτων είναι μέχρι τώρα παρα πολύ προσεχτική, ακριβώς για να μην προκαλέσει την ξένη επέμβαση.

Συγκεκριμένα η στάση του Βαλέσσα στις διαπραγματεύσεις του περασμένου Σαββατοκύριακου κρίθηκε από πολλούς σαν απαράδεχτα υποχωρητική απέναντι στις αρχές. Από στελέχη των ιδίων των συνδικάτων ο Λ. Βαλέσσα επικρίθηκε για τούτο το θέμα, αν και τελικά η συμφωνία που συνήψε επικυρώθηκε.

σεως από την αριστερή πτέρυγα του κόμματος και τις συντεχνίες που ελέγχει το κόμμα.

Αυτή η εσωκομματική αντίδραση έπαιξε αποφασιστικό ρόλο στην άρνηση των Σοσιαλιστών να υποστηρίξουν τελικά τα μέτρα του Πρωθυπουργού Μάρτενς πράγμα που οδήγησε στην πτώση της κυβέρνησης.

ΙΤΑΛΙΑ

Νέα μεγάλη όξυνση της οικονομικής και πολιτικής κρίσης που μαστίζει για χρόνια την Ιταλία σημειώθηκε το μήνα που πέρασε.

Όπως και στο Βέλγιο η Κυβέρνηση προσπάθησε να επιβάλει παγοποίηση μισθών που θα επηρέαζε 3 εκατ. εργάτες της Ιταλίας, ενώ υποτίμησε τη λίρα κατά 6% και αύξησε τα χρεωστικά επιτόκια σε 28%! Εν τω μεταξύ ο πληθωρισμός ανεβαίνει στο 20% με το ελλείμμα στο ισοζύγιο πληρωμών να φτάνει το Φεβράρη σε επίπεδο ρεκόρ.

Τα νέα μέτρα της Κυβέρνησης έρριξαν μισό εκατομμύριο εργάτες σε σποραδικές απεργίες σε όλη τη χώρα. Οι απεργίες α-

Το ζήτημα τούτο θέτει ένα γενικότερο πρόβλημα. Μέχρι ποιου σημείου οι εργαζόμενοι θ' ακολουθούν την ηγεσία των συντεχνιών και ποτε θα την ξεπεράσουν. Κανένας δεν μπορεί να απαντήσει πειστικά αυτό το ερώτημα, γιατί το ζήτημα δεν εξαρτάται μόνο από το επίπεδο συνειδητοποίησης των ιδίων των εργαζομένων, αλλά παράλληλα και από τις διεθνείς συνθήκες. Κανένας στην Πολωνία δεν επιθυμεί μια στρατιωτική επέμβαση του Συμφώνου της Βαρσοβίας. Ούτε το ίδιο το Κ.Κ.

Για τούτο άλλωστε η ηγεσία των συνδικάτων φροντίζει να μη εξαντλεί τα περιθώρια των υποχωρήσεων που μπορεί να παραχωρήσει η ηγεσία του Κ.Κ.

Είναι άγνωστο για πόσο ακόμα μπορεί να παίζεται το παιχνίδι, τούτο έχοντας επίσημη, υπόψη την πολύ κακή κατάσταση στην οποία βρίσκεται η Πολωνική οικονομία.

Όπως και νάχει το πράγμα, πρωταρχικό καθήκον είναι η κατοχύρωση των συνδικαλιστικών ελευθεριών που έχουν κερδίσει. Οποιοδήποτε πιο γενικό σοσιαλιστικό στόχοι δεν μπορούν σήμερα να επιτευχθούν, γιατί δεν το επιτρέπει το διεθνές ισοζύγιο των δυνάμεων, ενώ από την άλλη το κίνημα στερείται ακόμα ηγεσίας ικανής να το οδηγήσει παρα πέρα σε γενικότερες δομικές αλλαγές.

Ζήνωνας

ναμένονται να φτάσουν νέα ύψη το καλοκαίρι αν επιμείνει η Κυβέρνηση στην εφαρμογή της παγοποίησης των μισθών. Η νέα κρίση σπρώχνει το κομμουνιστικό κόμμα που για χρόνια συμβιβαστήκε με τις δεξιές Ιταλικές κυβερνήσεις στην ενδυνάμωση της αντιπολίτευσης του ενώ η Κυβέρνηση Φορλάνι φαίνεται πως δεν θα αντέξει αρκετά ώστε να υλοποιήσει πλήρως τα αντεργατικά μέτρα που εξαγγείλε.

ΑΜΕΡΙΚΗ

Σφοδρή αντίδραση στην οικονομική του πολιτική βρίσκει και ο παρ' ολίγον δολοφονημένος Πρόεδρος Ρήγκαν από το αμερικάνικο εργατικό κίνημα. Τα μέτρα λιτότητας, οι περικοπές στις κοινωνικές δαπάνες και σ' άλλα αντεργατικά μέτρα που εξαγγείλε κερδίζοντας τον τίτλο «Θάτσερ της Αμερικής» βρίσκουν αντίθετες τις συντεχνίες που προγραμματίζουν μεγάλη συντεχνία που προγραμματίζουν μεγάλη πορεία στην Ουάσιγκτον την Πρωτομαγιά. Στην πορεία αναμένονται να πάρουν μέρος 250.000 εργάτες.

Δέλτα Μι.

ΛΙΜΑΝΙ: Οι λιμενεργάτες και το

Παρα τα σοβαρά λάθη χειρισμού, από μέρους της ηγεσίας των συντεχνιών, πάνω στα προβλήματα των λιμενεργατών οι συντεχνίες θα πρέπει να καταλάβουν πως βρίσκονται εκεί, σαν εντολοδόχοι των εργαζομένων και οφείλουν να αναπτύξουν τις δημοκρατικές διαδικασίες και την ελεύθερη έκφραση απόψεων, για να πάρουν οι πιο σωστές αποφάσεις πάνω στα ζητήματα. Θα πρέπει να αντιληφθούν πως πρέπει καθημερινά να βρίσκονται ανάμεσα στους εργάτες για να ζουν από κοντά τα προβλήματα και τις ανησυχίες τους. Οι λιμενεργάτες με τη σειρά τους, παρα τις παραλήψεις της συνδικαλιστικής τους ηγεσίας, θα πρέπει να συνειδητοποιήσουν πως μόνο συσπειρωμένοι και ενωμένοι κάτω από τις συντεχνίες τους, ΠΕΟ και ΣΕΚ, θα μπορέσουν πανίσχυροι να δώσουν τις σωστές λύσεις στα προβλήματα τους. Ενωμένοι οι εργάτες αποτελούν μίαν ακατανίκητη δύναμη. Οι λιμενεργάτες, ιδιαίτερα έχουν γράψει λαμπρές σελίδες ηρωικών συνδικαλιστικών αγώνων. Αποτελούν πραγματικά την εμπροσθοφυλακή της εργατικής τάξης του τόπου-μας.

Οι λιμενεργάτες

Οι λιμενεργάτες που εργάζονται σήμερα στο λιμάνι της Λεμεσού είναι 492, δηλ. 406 στοιβαδούροι και 86 αχθοφόροι. Πιο αναλυτικά είναι, 120 στοιβαδούροι Α, 286 στοιβαδούροι Β (από τους οποίους 140 περίπου πρόσφυγες και Παραλιμνίτες), 27 αχθοφόροι Α και 59 αχθοφόροι Β.

Οι λιμενεργάτες χωρίζονται σε στοιβαδούρους και αχθοφόρους. Οι στοιβαδούροι εργάζονται πάνω στα πλοία και οι αχθοφόροι πάνω στο μώλο και στις αποθήκες του λιμανιού. Σε μερικές περιπτώσεις, όταν εξαντληθεί η Β λίστα των αχθοφόρων, προσλαμβάνονται για εργασία στις αποθήκες και στοιβαδούροι Β. Οι «εργοδότες» των στοιβαδούρων Α και Β είναι οι Πράκτορες (1). Οι «εργοδότες» των αχθοφόρων Α είναι οι Πράκτορες και οι φορτωτές. Οι «εργοδότες» των αχθοφόρων Β και σε μερικές περιπτώσεις των στοιβαδούρων Β, είναι ο Σύνδεσμος των Αδειούχων Αχθοφόρων Λεμεσού.

Οι εργάσιμες ώρες στο λιμάνι της Λεμεσού

Οι εργάσιμες ώρες στο λιμάνι της Λεμεσού, είναι από τις 8 π.μ. μέχρι τις 11 μ.μ. για τις καθημερινές (από Δευτέρα μέχρι Σάββατο) και από τις 8 π.μ. μέχρι τις 5 μ.μ. για τη Κυριακή.

Μέσα στα πλαίσια τούτα, οι λιμενεργάτες εργάζονται δυο μεροκάματα. Θωρη μέρα εργασίας από τις 8 π.μ. μέχρι τις 5 μ.μ. με μια ώρα διακοπή το μεσημέρι, και θωρη νυχτερινή εργασία από τις 5 μ.μ. μέχρι τις 11 μ.μ. Δηλαδή το λιμάνι της Λεμεσού παραμένει ανοιχτό για εργασία 15 ώρες, γιατί το μεσημέρι μπορεί να χρησιμοποιηθεί σαν εργασία υπερωρίας.

Πρέπει να αναφέρουμε πως ο μάζιμο αριθμός λιμενεργατών που μπορεί να εργαστεί κάθε φορά είναι γύρω στα 250 άτομα. Τούτο συμβαίνει πολύ σπάνια. Συνήθως εργάζονται γύρω στα 250 άτομα, αλλά μέρα και νύχτα.

Η καθιέρωση της 15ωρης λιμενικής εργασίας, εφαρμόστηκε κατόπιν απαίτησης της Αρχής Λιμένων

ΣΕΚ, αρνούνται εδώ και δυο βδομάδες να εργαστούν και το πρόβλημα κορυφώνεται. Πως έχει όμως το ζήτημα;

Το ιστορικό της Κυριακής

Η καθιέρωση της Κυριακής, σαν μέρα αργίας για τους λιμενεργάτες, εφαρμόστηκε για πρώτη φορά στο λιμάνι της Αμμοχώστου το 1973. Εξαιρεση αποτελούσε η φόρτωση της πατάτας, τα επιβατικά πλοία και μερικά άλλα φορτία. Την ίδια περίοδο γινόντουσαν σκέψεις να εφαρμοστεί το μέτρο τούτο και για το νέο λιμάνι της Λεμεσού, όταν θ' άρχιζε τη λειτουργία-του.

Τα γεγονότα όμως του πραξικοπήματος/εισβολής, υποχρέωσαν τους λιμενεργάτες να εγκαταλείψουν προσωρινά το αίτημα-τους, μέσα μάλιστα στο γενικό κλίμα των υποχωρήσεων της εργατικής τάξης για την «αναζωογόνηση της οικονομίας». Όμως μέσα από τις δικές τους εμπειρίες, οι λιμενεργάτες άρχισαν στην αρχή δειλά-δειλά και αργότερα πιο δυναμικά, να απαιτούν την καθιέρωση της Κυριακής σαν μέρα αργίας.

Τον Οχτώβρη του 1980, οι συντεχνίες επέβαλαν τη Κυριακή σαν μέρα αργίας, όταν οι Πράκτορες αρνήθηκαν να ικανοποιήσουν τα αιτήματα των λιμενεργατών για εφαρμογή της νυχτερινής εργασίας και να μελετήσουν αναπροσαρμογή των απολαβών για τη Κυριακή.

Ωστόσο τελευταία, οι συντεχνίες υπαναχώρησαν κάτω από τη πίεση των Πρακτόρων και της Αρχής, και κατάρτησαν, στην ουσία μονομερώς, το ωφέλημα τούτο χωρίς την έγκριση της γενικής συνέλευσης των λιμενεργατών. Στη ψηφοφορία που κατάρτησε τη Κυριακή σαν μέρα αργίας, πήραν μέρος μόνο 20 ως 30 λιμενεργάτες της ΠΕΟ και της ΣΕΚ.

Τη Κυριακή 8.3.81, εργάστηκαν 40 περίπου λιμενεργάτες και το πιο τραγικό είναι πως οι ίδιες οι συντεχνίες καταστράφησαν συνδικαλιστικές συμβάσεις που κέρδισαν οι λιμενεργάτες με τους αγώνες-τους. Άνθρωποι που δεν κατοχυρώνονταν από τις συμβάσεις εργάστηκαν πάνω στα πλοία και μειώθηκε ο αριθμός που πρόνοουν οι συμβάσεις για τα πόστα (2).

Τη Κυριακή 15.3.81, μέσα σε ένα κλίμα γενικής αποδοκιμασίας, μπροστά σε εκατοντάδες λιμενεργάτες και ενός έμμισθου της ΠΕΟ,

σωστη εργατική πορεία. Το δικαίο είναι με τους λιμενεργάτες. Οι συντεχνίες είναι οι ίδιοι οι εργάτες. Αντιφάσεις και αντιθέσεις τέτοιου βαθμού μεταξύ συνδικαλιστικής ηγεσίας και εργατών, τραντάζουν επικίνδυνα τους εργατικούς θεσμούς και τα συμφέροντα της εργατικής τάξης. Ο συνδικαλιστής πρέπει να ζει ανάμεσα στους εργάτες, να παίρνει το σφίγμο-τους, να συμμετέχει στις ανησυχίες και στα προβλήματα-τους, να ακούει και να αναλύει τις απόψεις και τις σκέψεις-τους. Και ποτες, μα ποτες, οι εργάτες δεν έχουν άδικο όταν ζητούν από την αστική κεφαλαιοκρατική τάξη, κάποιο ωφέλημα.

Η καταστρατήγηση της νυχτερινής εργασίας από τους Πράκτορες

Η αγανάκτηση των λιμενεργατών και η άρνηση-τους να εργαστούν τη Κυριακή, στρέφεται κύρια ενάντια στην καταστρατήγηση των όρων για τη νυχτερινή εργασία. Οι Πράκτορες προσλαμβάνουν λιγότερα πόστα και σταματούν την εργασία στα πλοία όποτε τους συμφέρει, χωρίς να λαμβάνουν υπόψη, ούτε τους λιμενεργάτες, ούτε την οικονομία, ούτε την αναγκαιότητα για τη μείωση των καθυστερήσεων στα πλοία. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι πως να αυξάνουν τα κέρδη-τους.

Η ΑΛΚ ανέχεται με το πιο σκανδαλώδες τρόπο τη κατάσταση τούτη, ενώ οι συντεχνίες αντι να αγωνιστούν με συνέπεια πάνω στη προοπτική της πιστής εφαρμογής της σύμβασης, αντίθετα υπαναχώρησαν στις πιέσεις των Πρακτόρων και χωρίς σωστή ανάλυση και σοβαρά επιχειρήματα, ζήτησαν από τους λιμενεργάτες να υποχωρήσουν στο ζήτημα της Κυριακής.

Πρέπει να σημειώσουμε πως οι Πράκτορες είναι υποχρεωμένοι να προσλαμβάνουν λιμενεργάτες για τη νυχτερινή εργασία. Οι όροι εργασίας προνοούν πως το πλοίο που δεν θα εργαστεί τη νύχτα, θα πρέπει να βγει από το λιμάνι και να αντικατασταθεί από κάποιο άλλο πλοίο. Οι Πράκτορες για να κατοχυρώσουν την παραμονή του πλοίου-τους στο

λιμάνι, καταφεύγουν σε αυτό το τέχνασμα (μειωμένη εργασία) και η ΑΛΚ δέχεται τη κατάσταση αδιαμαρτύρητα.

Αλλά γιατί οι Πράκτορες ενώ από τη μια αρνούνται να εφαρμόσουν τους όρους της νυχτερινής εργασίας, από την άλλη χύνουν κροκοδείλια δάκρυα, πως με την άρνηση των λιμενεργατών να εργαστούν τη Κυριακή θα «τουμπάρει» δηλαδή η οικονομία του τόπου; Εμείς λέμε πως εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι να αυξήσουν τα κέρδη-τους. Και θα το εξηγήσουμε.

Η καθυστέρηση στο λιμάνι της Λεμεσού.

Στην έκθεση-της για το 1979, η ΑΛΚ αναφέρει: «Σε σύγκριση με τον προηγούμενο χρόνο ο αριθμός των πλοίων που επισκέφτηκε το λιμάνι της Λεμεσού μειώθηκε κατά 9% και η συνολική καθυστερημένη χωρητικότητα κατά 13%. Ο μέσος όρος βαθμού πληρότητας του λιμανιού της Λεμεσού ήταν το 1979 88%, που αντιστοιχεί με 11 πλοία την ημέρα κατά μέσον όρο. Η καθυστέρηση στην πλεύριση πλοίων στο λιμάνι της Λεμεσού ήταν περίπου 13 1/2 ώρες κατα μέσον όρο, από τα πλοία όμως που επλεύρισαν στο λιμάνι, 30% είχαν μέσον όρο καθυστέρησης περίπου 45 ωρών. Τούτο συνέβει γιατί αν και δεν υπήρχε ουσιαστικά κατάσταση συμφόρησης λόγω του ψηλού βαθμού πληρότητας του λιμανιού, ορισμένα πλοία καθυστέρησαν κατά διαστήματα. Λόγω του υφιστάμενου συστήματος προτεραιοτήτων στην πλεύριση πλοίων που ισχύει στο λιμάνι, τα συμβατικά πλοία συνέβη να καθυστερούν περισσότερο από τα ρο-ρο (3) και τα κοντέινερ (4):»

Η πείρα, μας υποχρεώνει να μη δεχτούμε τους λόγους τούτους σαν τους μοναδικούς. Πιστεύουμε πως η καθυστέρηση που παρουσιάστηκε το 1979 και που εξακολουθεί να παρουσιάζεται, δηλ. καθυστέρηση μιας μέρας εργασίας (μέρας νύχτας) για το 30% των πλοίων, οφείλεται κύρια στην άρνηση των Πρακτόρων να εφαρμόσουν τη σύμβαση για τη νυχτερινή εργασία.

Η συνεχής καταστρατήγηση της σύμβασης τούτης, έχει σαν αποτέλεσμα να χάνονται καθημερινά 3—5 ώρες νυχτερινής εργασίας, σύνολο 18—30 ώρες τη βδομάδα κατά μάλιστα με λιγότερα πόστα. Και τώρα μπαίνει το ερώτημα. Μπορούν να μας εξηγήσουν εκείνοι που ενδιαφέρονται για την οικονομία του τόπου, γιατί 8 ώρες χαμένης δουλειά τη Κυριακή «τουμπάρει» την οικονομία του τόπου; Εμείς λέμε πως εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι να αυξήσουν τα κέρδη-τους. Και θα το εξηγήσουμε.

Είναι φανερό λοιπόν, πως οι Πράκτορες θεωρούν το λιμάνι ταφίκο των δικών-τους οικονομικών δραστηριοτήτων. Επενδύσεις εκατομμυρίων λιρών από την ΑΛΚ μπαίνουν στην υπηρεσία του ιδιωτικού κεφαλαίου που δεν έδωσε ούτε ένα μιλίμι. Υπηρεσίες που προσφέρονται από τους εργαζόμενους αποτελούν πηγή εσόδων για υπερκέρδη των Πρακτόρων.

Έτσι λοιπόν γίνεται και τώρα, για το θέμα της Κυριακής. Επειδή είναι απαίτηση των Πρακτόρων (της αστικής τάξης) όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη προσπαθούν να ξεπεράσει σε ζήλο, ο ένας τον άλλο, για να ικανοποιηθούν οι Πράκτορες! Όλοι δουλεύουν σε μια λαδωμένη και καλοκουρδισμένη μηχανή για να λύσουν γρήγορα το πρόβλημα των Πρακτόρων και να μη «τουμπάρει» η οικονομία-μας! Οι λιμενεργάτες (η εργατική τάξη) μπορεί να περιμένει, ένα δυο και να δούμε πόσα χρόνια, ώσπου να βρουν χρόνο οι «υπεύθυνοι» για να κοιτάξουν και το δικό τους το πρόβλημα! Ας εφαρμόσουν, οι λιμενεργάτες τα μέτρα λιτότητας που εξάγγειλε ο υπουργός Οικονομικών κ. Αυγεντίου, κι ας σφίξουν κι άλλο το κολάνι-τους!

Ωστόσο η άρνηση των Πρακτόρων να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις-τους για τη νυχτερινή εργασία, με την ανοχή πάντα της ΑΛΚ, χτυπά βασικά τους λιμενεργάτες στοιβαδούρους και αχθοφόρους Β, που αρμόβονται γύρω στις 150—180 το μήνα. Οι λιμενεργάτες Β είναι 345 άτομα 345 οικογένειες, 1380 στόματα.

ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

Το νέο λιμάνι της Λεμεσού, λειτούργησε το 1974, αμέσως μετά τη δεύτερη φάση της τουρκικής εισβολής, που περιέλαβε στα κατεχόμενα εδάφη και το λιμάνι της Αμμοχώστου, ενώ έγινε αδύνατη η λειτουργία του αεροδρομίου Λευκωσίας που παραμένει κλειστό μέχρι σήμερα. Έτσι λοιπόν το λιμάνι της Λεμεσού για ένα μεγάλο διάστημα ήταν ο μοναδικός πνεύμονας για τις συγκοινωνίες και τις μεταφορές. Σήμερα αν και το λιμάνι της Λεμεσού είναι ένας σημαντικός κόμβος για τις συγκοινωνίες, ωστόσο οι μεταφορές, παραμένουν σαν οι βασικές λειτουργίες-του.

Για τις ανάγκες της λειτουργίας των μεταφορών, στο λιμάνι ή στη περιοχή του λιμανιού, δημι-

— Η δεύτερη, είναι η φόρτωση του εμπορεύματος στο πλοίο ή η αποθήκευση-του στο χώρο του λιμανιού. Στη φάση τούτη περιλαμβάνονται και οι τελωνειακές και οι άλλες διατυπώσεις.

— Η τρίτη, είναι η μεταφορά του εμπορεύματος με τα πλοία στο λιμάνι του προορισμού-του.

— Η τέταρτη, είναι η αποθήκευση του εμπορεύματος στις αποθήκες και σε άλλους χώρους του λιμανιού ή η άμεση παράδοση του στους παραλήπτες. Στο στάδιο τούτο περιλαμβάνονται και πάλιν οι τελωνειακές και οι άλλες διατυπώσεις.

Τέλος, η πέμπτη φάση, είναι η μεταφορά του εμπορεύματος με αυτοκίνητα στο τόπο του τελικού-του προορισμού.

Είναι πολύ φυσικό λοιπόν, η σύνθετη αυτή μεταφορική λειτουργία να απασχολεί ένα αρκετά

νείου, οι μέτοχοι του Συνδέσμου Αδειούχων Αχθοφόρων Λεμεσού, οι το προσωπικό των εργοδοτών, οι λιμενεργάτες (στοιβαδούροι και αχθοφόροι) οι σημειωτές, οι πόρτες, οι εκτελωνιστές, οι φορτωτές, οι αυτοκινητιστές, τα Πρακτορεία και οι υπάλληλοι-τους, οι νοσηλευτικές υπηρεσίες, η λιμενική αστυνομία, οι έμμισθοι των συντεχνιών, οι τροφοδότες των πλοίων κλπ.

Οι πολλές και διαφορετικές τούτες επαγγελματικές δραστηριότητες, βρίσκονται σε μια συνεχή σύγκρουση μεταξύ τους που οφείλεται, από τη μια στο νέο καθεστώς που βρίσκεται σε εξέλιξη στα λιμάνια-μας και από την άλλη, στα διαφορετικά οικονομικά συμφέροντα. Αυτές οι συγκρούσεις, οδηγούν τις περισσότερες φορές σε δυναμικές αναμετρήσεις που έχουν σαν αποτέλεσμα να παραλύουν οι συγκοινωνίες αλλά κύρια οι μεταφορές. Αυτές τις αν-

Απάνθρωπες οι συνθήκες κράτησης στις φυλακές ΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ ΣΕ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Οι δικτάτορες που ματοκύλησαν τον Ελληνικό λαο. Περνουν ζωή και κότα στις φυλακές Κορυδαλλού. Γι' αυτούς ούτε βασανιστήρια, ούτε φάλαγγες ούτε απομονώσεις.

Λίγα βήματα από το σπίτι μας, το χώρο δουλειάς μας υπάρχουν κάποια κτίρια που λέγονται είτε φυλακές, είτε ψυχιατρεία είτε αναμορφωτήρια. Μέσα σ' αυτά κλεισμένοι, αποκομμένοι, ξεχασμένοι από τον υπόλοιπο κόσμο κάποιοι άνθρωποι. Ένας δολοφόνος ένας ναρκομανής, μια πόρνη, ένας κλέφτης ή ένας «τρομοκράτης». Μας έχουν μάθει πως αφτοί οι άνθρωποι πρέπει να βρίσκονται εκεί μέσα. Είναι «επικίνδυνοι». Για την κοινωνία, για μας. Μας έχουν μάθει ακόμα πως οι φυλακές, τα ψυχιατρεία, τα αναμορφωτήρια πρέπει να υπάρχουν για να σωφρονίζουν αυτούς τους ανθρώπους. Τέλος με την σειρά μας, φροντίζουμε να τους σβήσουμε από το νου μας, και λέγοντας συχνά: «Αφτοί δεν έχουν καμμία σχέση με μας». Είναι καθάρματα, αλήτες έκφυλοι. Καλα κάνουν και τους βάζουν μέσα», φτύνουμε με αξιοπρέπεια, ξαναγυρνάμε στην ήσυχη ζωούλα μας.

Τα πράγματα όμως δεν είναι έτσι. Οι κρατούμενοι των φυλακών και των ψυχιατρείων είναι δημιουργήματα της ίδιας της κοινωνίας. Είναι η άλλη μορφή της, η πραγματική. Οι φυλακές και τα ψυχιατρεία δεν αναμορφώνουν, δεν θεραπεύουν. Οι φυλακές και τα ψυχιατρεία δεν προστατεύουν εμάς από τους πολιτικούς κρατούμενους αλλά αυτή την ίδια την κοινωνία και του θεσμού της. Και αφτα δεν τα λέμε εμείς καθισμένοι στο αναπαφτικό μας γραφείο αλλά οι ίδιοι ο κρατούμενοι, πολιτικοί και ποινικοί, μέσα από τες φυλακές του Κορυδαλλού. Εξεγερμένοι κάνοντας απεργίες πείνας και νερού ζητουν ανθρώπινη μεταχείριση, διαφύλαξη και εφαρμογή των πολιτικών ελευθριων και δικαιωμάτων τους. Εστω και αφτων των λίγων που παρέχει το αστικό κράτος.

Ποια είναι όμως τα γεγονότα που ξεχειλήσαν το ποτήρι και οδήγησαν στην εξέγερση των φυλακισμένων;

α) Πριν δυο μήνες ο τρόφιμος του ψυχιατρείου των φυλακών Θεοφιλίδης βρέθηκε νεκρός στο υπόγειο του ψυχιατρείου. Είχε δεθεί εκεί γιατί είχε βίαιες εξάρσεις και δεν μπορούσαν να τον ελέγξουν. Η ιατροδικαστική εξέταση αποφάνθηκε ότι πέθανε από το κρύο. Φυσικά η περίπτωση Θεοφιλίδη δεν είναι η μοναδική. Γίνονται και άλλες, περίπου παρόμοιες περιπτώσεις που όμως δεν τους δινόταν συνέχεια. Οι συγγενείς των άτυχων ψυχοπαθων συνέβαλλαν σ' αφτο. Ένας συγγενής ψυχοπαθής είναι ντροπή.

β) Την ίδια περίοδο στες γυναικείες φυλακές σαράντα (40) περίπου τοξικομανείς τες εγγύμνωσαν και αφού τες έδεσαν στα κρεβάτια τους αφανίζονταν πάνω τους οι δεσμοφύλακες.

γ) Στους τελεφεταίους σεισμούς οι δεσμοφύλακες αφαφορώντας για τη ζωή των κρατούμενων αρνήθηκαν να τους βγάλουν έξω από τα κελιά. Σε μερικές περιπτώσεις τους βγάλαν για λίγα λεπτα και μετα τους βανάβαζαν. Πρέπει να σημειώσουμε ότι σε περίπτωση πολέμου ή σεισμού οι κρατούμενοι αφήνεται ελεύθεροι. Οι κρατούμενοι κάτω από αφτη την αφαφορία για την ζωή τους εξεγέρθηκαν. Η απάντηση των δεσμοφύλακων ήταν η αναμενόμενη. Ερίξαν στην απομόνωση τους Χριστοφή, Ζυρίνη και Μόϊρα και αφού εβασάνισαν με φάλαγγα τους Κυρίση, Σκανδάλη, Μπερτράντ και Μπαρσέφσκου τους διασκόρπισαν σε φυλακές στην Θεσσαλονίκη, Κέρκυρα, Πάτρα και αλλού.

δ) Για να αποσυμφορηθεί το ψυχιατρείο των φυλακων, μια τριμελής ιατροδικαστική επιτροπή, χωρίς την συμμετοχή ψυχιάτρου μέσα σε τέσσερις ώρες εξέτασε 180 ασθενείς και έβγαλε τους 77 υγείς. Μετα από λίγες μέρες ένας από αυτούς, ο Γ. Ξυράφης αφοκτονει και ένας άλλος ο Ν. Σούλλης σώζεται την τελεφεταία στιγμή.

Το τελεφεταίο αφτο γεγονός εξσήκωσε τους κρατούμενους. Με πρω-

τοστατούντες τους πολιτικούς κρατούμενους στες αντρικές και γυναικείες φυλακές και στο ψυχιατρείο εξεγείρονται και με απεργίες πείνας και νερού ζητουν:

- Α) Οι συνθήκες διαβίωσης στες φυλακές να γίνουν ανθρώπινες.
- Β) Να υπάρχει πλήρης περιθαλψη και απο ιδιωτικούς γιατρούς.

Επίσης οι συλληφθέντες, πέρισι, βάσει του τρομοκρατικού νόμου 774 Ζυρίνης, Μπαρσέφσκου, Χατζάκου, Μπερτράντ μαζί και οι Κύπριοι Κρίστια Μακρίδου και Κυριάκος Χριστοφή ζητουν:

- Α) Προσδιορισμο της αναιρέσεως τους στον Αρειο Πάγο που εκκρεμει εδώ και 8 μήνες.
- Β) Να τυχουν νοσοκομειακής περίθαλψης. Η Κρίστια Μακρίδου έχει παρουσιάσει φύσημα στη καρδιά η Χατζάκου έχει αναπνευστικά προβλήματα και η Σοφία Κυρίση έχει κλονισμένη υγεία. Πριν λίγες μέρες έπεσε σε κόμα, γι αφτο ζητείται και η αποφυλάκιση της.
- Γ) Επαναφορα στες φυλακές Κορυδαλλού των Μπαρσέφσκου, Κυρίση, Μπερτράντ και Σκανδάλη και έξοδο από την απομόνωση των κρατούμενων.
- Δ) Παραμονη της Μπερτράντ στην Ελλάδα με δικαίωμα γάμου και δικαίωμα δουλειάς στον Κυριάκο Χριστοφή έτσι ώστε να εξαγοράσει τη ποινη του.

Σε μια προσπάθεια υποστήριξης του αγώνα των κρατούμενων έγιναν δυο διαδηλώσεις, έξω από τες φυλακές. Περίπου χίλιοι διαδηλωτες, κυρίως εξωκοινοβουλευτικοί, φώναζαν με τους κρατούμενους συνθήματα όπως «έξω οι κρατούμενοι από τες φυλακές, μέσα οι μάτσοι και οι δικαστές», «δεσμοφύλακες δολοφόνου», «όχι βασανιστήρια αλλά θεραπευτήρια». Το τελεφεταίο σύνθημα αναφερόταν στους τοξικομανείς. Η μόνη περιθαλψη των τοξικομανων είναι χάπια που τους δίνονται σωρηδον μαζί με βασανιστήρια. Στη δεύτερη διαδήλωσή τα Μ.Α.Τ. θέλοντας να την διαλύσουν πυροβόλησαν στο ψαγρο τραβιάζοντας δυο διαδηλωτες. Επίσης έγινε μια εκδήλωση με κύρια αναφορα τες συνθήκες διαβίωσης και καταγγελία όλων των μέσων εκμηδένισης της προσωπικότητας των κρατούμενων στες φυλακές, τα βασανιστήρια και τες δολοφονίες.

Το ραδιόφωνο, η τηλεόραση, ο τόσο εβαισθητός τύπος δεν εβόδωσαν αφτη τη φορα να κάμουν εστω και μια νύξη για αφτα που συμβαίνουν στην Ελλάδα. Όταν μάλιστα κινδυνεύει και η ζωή δυο συμπατριωτων μας που καταδικασμένοι για τες ιδέες τους σαπίζουν στες φυλακές. Μέχρι στιγμής μόνο η Επιτροπή Γεπερασπισής των Πολιτικων Ελευθριων και Δικαιωμάτων του Πολίτη και οι Ομάδες Συμπαράστασης Λεφκωσίας, Λεμεσου εξέδωσαν ανακοινώσεις διαμαρτυρίας, καλώντας σε υπερασπιση των

κρατούμενων.

Μέσα σ' αφτο το κλίμα στόχος του άρθρου αφτου ήταν να δώσει, σαν μια αρχη με όση ακρίβεια ήταν δυνατό τα γεγονότα που διαδραματίζονται αφτη τη στιγμή στες φυλακές του Κορυδαλλού. Και να προκαλέσει τον προβληματισμο. Τι είναι πραγματικά οι φυλακές και ποιους σκοπούς εξυπηρετουν; Ποιος δημιουργει τους εγκληματίες; Μήπως αφτη η ίδια η κοινωνία που σήμερα του αποπέμπει στο πυρ το εξώτερον; Καλώντας τέλος σε μια συζήτηση μέσα από τες στήλες αφτης της εφημερίδας και υποστήριξη στους βασανισμένους πολιτικούς κρατούμενους.

Φοίβος
Απόσπασμα από την επιστολή διαμαρτυρίας που εστειλον σε όλες τις Ελληνικές Εφημερίδες 21 κρατούμενες των γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού.

Καταγγέλλουμε τούτες τις φυλακές που μυρίζουν αίμα σφαγείου. Καταγγέλλουμε την εξουθένωση μας, ηθική και σωματική. Καταγγέλλουμε το κρατικό σύστημα παραγωγής εγκληματιων, απογοητευμένων ανθρώπων, φυλακων και ψυχιατρείων. Είμαστε η εικόνα και τα αποτελέσματα της φρικτής κοινωνίας που ζούμε. Μας χρειάζονται σαν προσχήματα για τους καταπιεστικούς φασιστικούς μηχανισμούς που συντηρουν το σύστημα της εκμετάλλεψης.

Δυο μονάχα μήνες πέρασαν από την δολοφονία του Θεοφιλίδη. Μια μέρα μόνο από τότε που ένας ακόμα κρατούμενος, ο Γ. Νούλλης σώθηκε την τελεφεταία στιγμή από τον θάνατο όταν αποπειράθηκε να αφοκτονήσει προτιμώντας αφτη τη λύση από την αργη σταδιακή εξόντωση. Ένας χρόνος απ' το πρόγκρομ του ομαδικού ξυλοδαρμου και των μεταγωγών στις γυναικείες φυλακές. Όταν οι γυναίκες πάλεψαν για ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης των φυλακισμένων. **ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ Η ΣΙΩΠΗ, ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ Η ΑΝΟΧΗ, ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ.**

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ

Συνέχεια από την 1η
Δρ Λυσσαρίδης την κρίση με τις αποβολές έχει μετατραπεί σε πραγματική θύελλα που απειλεί να σαρώσει την κομματική γραφειοκρατία. Γιατι η διαμάχη δεν είναι ανάμεσα σε πρόσωπα αλλά σε ιδεολογικές τοποθετήσεις. Μακρόχρονα η νίκη ανήκει στην αριστερα. Αυτό που επείγει είναι να προλάβουμε πριν η γραφειοκρατία πλήξει καιρια τις δυνατότητες του κόμματος και των αγωνιστων του.

Συνέχεια από την 5

Για παράδειγμα, αν με την ίδρυση του Τεχνολογικού υπήρχε ταυτόχρονα πρόνοια για σταδιακή εισδοχη αποφοίτων του στην Δημόσια υπηρεσία το πρόβλημα μας θα ήταν σήμερα λυμένο γιατί σιγα σιγα θα δημιουργώταν η τάξη του Ανώτερου Τεχνικού.

Το θέμα της ανεργίας, και των κοινωνικο-οικονομικων προβλημάτων είναι θέματα που χρειάζονται γενικότερη αντίκρυση και ουσιαστικές δομικές αλλαγές πάνω στη βάση τους και δεν λύνονται με κανένα τρόπο με υποχωρήσεις των φοιτητων στα αιτήματα τους.

Πάνω στο θέμα του αγώνα των φοιτητων του ΑΤΙ νομίζου-

με ότι οποιαδήποτε περιθώρια για αναβολές έχουν εκλείψει. Ο φοιτητής θα πρέπει να συνεχίσει δυναμικά την πάλη του ενάντια στις κυβερνητικές αποφάσεις και στις εκάστοτε καθυστερήσεις με προφάσεις για δημιουργία επιτροπων και υποεπιτροπων.

Ο τρόπος που οι φοιτητες χειρίστηκαν το θέμα παλια θα πρέπει να τους οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι δεν μπορεί να λειτουργήσει και φέτος αλλά θα πρέπει να αναζητήσουν περαιτέρω δυναμικά μέτρα αν πιστεύουν πραγματικά ότι τα προβλήματα τους θα πρέπει να λυθουν φέτος. Οι ενδοιασμοι για τυχον επιπτώσεις στις ίδιες τους τις σπουδες θα πρέπει να παραμερισθουν.

ΤΑ ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΑΤΙ

Είναι φυσιολογικό ότι όπως σε κάθε ανώτερο ίδρυμα έτσι και στο ΑΤΙ να υπάρχουν προβλήματα λειτουργίας και προβλήματα που, όπωσδήποτε, επηρεάζουν τις σπουδες των φοιτητων του.

— Σαν πρώτο πρόβλημα παρουσιάζεται το γεγονός ότι οι φοιτητες που είναι από άλλες πόλεις ή χώρες αναγκάζονται ή να πληρώνουν ψηλα ενοίκια για τη διαμονη τους ή να μένουν στον φοιτητικό καταυλισμο μέσα σε συνθήκες αντίξοες για διάβασμα, σίτηση και ύπνο.

— Άλλο πρόβλημα είναι αυτο της λειτουργίας του ΑΤΙ. Αυτη τη στιγμή η διεύθυνση του ΑΤΙ γίνεται από το Ακαδημαϊκό Συμβούλιο ένα σώμα που αποτελείται από τον διευθυντη του σχολείου, τους διευθυντες των τμημάτων Πολιτικής Μηχανικής, Ηλεκτρολογίας, Μηχανολογίας Γεν. Σπουδων και εργαστηριών και από την Registrar της σχολής και απο φέτος, με μια ΜΟΝΟ νήφο οι φοιτητες. Αυτό που δίκαια κατα τη γνώμη μας ζητούν οι φοιτητες είναι να αποτελείται το Ακαδημαϊκό Συμβούλιο από 1/3 φοιτητες 1/3 καθηγητες και 1/3 διεύθυνση για να εξουδετερωθεί η αυθραίσια απο μέρους της διεύθυνσης.

— Μετα είναι το θέμα της διδακτέας ύλης που έχει βάλει τους φοιτητες σε ένα εντατικοποιημένο πρόγραμμα σπουδων από τον Σεπτέμβρη μέχρι τον Ιούνη και δεν δίνει περιθώρια ελεύθερου χρόνου για τους φοιτητες έτσι ώστε να μπορούν να ασχοληθουν με σιδηήποτε άλλο.

— Πρόβλημα για τους φοιτητες του ΑΤΙ είναι και οι εξετάσεις. Η ύλη 2 μόνο εξεταστικων περιόδων και το γεγονός ότι εξετάζονταν μέσα σε ΜΙΑ ΜΟΝΟ βδομάδα 7-9 μαθήματα και χωρίς καμια μέρα πριν για προετοιμασία πιστεύουμε ότι «βάζει τα δυο πόδια των φοιτητων σ' ένα παπούτσι».

— Στα τρία χρόνια φοιτησης τους στο ΑΤΙ οι φοιτητες είναι αναγκασμένοι να αγοράζουν εκατοντάδων λιρών βιβλία χωρίς σχεδον καμια διευκόλυνση. Το βιβλιοπωλείο που λειτουργει στο ΑΤΙ προσφέρει πολυ λίγα πράγματα (κυρίως σε κόλλες σχεδίου κ.λ.π) και είναι ανοικτο μόνο 2 ώρες την ημέρα.

— Η φοιτητική ταυτότητα του ΑΤΙ θα μπορούσε να παρέχει όλες τις διευκολύνσεις με τις αντίστοιχες του εξωτερικού, δηλ. ευκολίες στις μεταφορες, στις αγορες βιβλιων κλπ. Τώρα η ισχυς της ταυτότητας αυτης επαφίεται απόλυτα στην «φιλανθρωπία» μερικων εταιριων.

— Στο εξωτερικο όλες οι ανώτερες και ανώτατες σχολές έχουν φοιτητικό άσυλο. Εξαιρεση φυσικά αποτελεί το ΑΤΙ με αποτέλεσμα η αστυνομία να μπαίνει στην σχολη και αυθαίρετα να φακελλώνει ή να επηρεάζει τους φοιτητες.

— Μάστιγα πραγματικά για την επίλυση των προβλημάτων της είναι το οικονομικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η ΦΕΑΤΙ. Πιστεύουμε ότι η κυβέρνηση πρέπει να βοηθήσει και οικονομικά τους φοιτητες έτσι ώστε να μην καταποντιστεί το Φ.Κ. στον τόπο μας.

Πέτρος-Αμιλιος Φοιτητες του ΑΤΙ

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΙΣΤΕ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ

...βλενόρροια, σύφιλη, τρέλλα, τύφλωση...

Το σχολείο είναι ο σπουδαιότερος ιδεολογικός μηχανισμός του Κράτους. Κι είναι ενδιαφέρον να παρακολουθήσουμε πως έδρασε αυτός ο ιδεολογικός Μηχανισμός τα τελευταία χρόνια πάνω στο συγκεκριμένο θέμα της σεξουαλικής αγωγής.

Στην αρχή στο μάθημα της ανθρωπολογίας δεν αναφερόταν το σεξουαλικό σύστημα καθόλου. Στο βιβλίο της ανθρωπολογίας περιγράφανε το πεπτικό, το κυκλοφοριακό, το αναπνευστικό, το νευρικό, κ.λ.π. σύστημα, αλλά ούτε λέξη για το σεξουαλικό. Για το ...επιστημονικό βιβλίο της ανθρωπολογίας το σεξουαλικό σύστημα ήταν ανύπαρκτο.

Ετσι το σύστημα κρα-

τούσε τους μαθητές σε αντιδραστικές καταστάσεις χρησιμοποιώντας την αγραμματοσύνη και την άγνοια.

Μετα την μεταπολίτευση (ίσως λόγω ΕΟΚ) έγινε μια προσπάθεια εκσυγχρονισμού. Ετσι στο βιβλίο «ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ» (Β' Λυκείου) του Νικολάου Ασπιώτη γράφτηκαν λίγες αναφορές για το γεννητικό σύστημα του ανθρώπου (για τεκνοποίηση κι όχι για ηδονή).

Στην επανέκδοσή του βιβλίου «Ανθρωπολογία» του Νικολάου Ασπιώτη τη χρονία του 1977 (στην έκδοσή του 76 δεν υπήρχαν) ο εν λόγω σοφός καθηγητής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης προσθέτει (μόνος ή κατόπιν επέμβασης άλλων;) ηλιθιότητες για τρομοκράτηση των μαθητών... Βλενόρροια, σύφιλη, τρέλλα, τύφλωση είναι ο συνειρμός που πρέπει να

αποκτήσουν οι μαθητές σχετικά με το σεξ (λόγια που θυμίζουν παπαδάριο άλλης εποχής και Χίτλερ... «Παράλληλα με την πολιτική και ηθική μόλυνση του λαού μας, εξαπλώνεται εδώ και πολλά χρόνια ένα δηλητήριο όχι λιγώτερο τρομερό για το σώμα του λαού: η σύφιλης» έλεγε ο Χίτλερ στους γερμανούς την εποχή του Μεσοπολέμου). Επίσης ο σοφός καθηγητής γράφει για ανωμαλίες και διαστροφές και τρομοκρατεί για κοινωνική θέση και προκοπή στη ζωή που κινδυνεύουν εξ αιτίας τους.

Οι μαθητές τώρα θα κρατηθούν σε αντιδραστικές καταστάσεις με τρομοκράτηση και αναφορές σε κινδύνους που τους απειλούν εξ αιτίας του σεξ.

Η αστική τάξη μέσα από τον ιδεολογικό μηχανισμό του σχολείου ανάλογα με τις καταστάσεις που επικρατούν, το επίπεδο της ταξικής ιδεολογικής και πολιτικής

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΣΠΙΩΤΗ

Ανθρωπολογία

Β' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ - ΑΘΗΝΑ 1977

● Φοβερές άρρώστιες του γεννητικού συστήματος απειλούν πάντα τον άνθρωπο. Σημειώνουμε δυο μονάχα: τή βλεννόρροια και τή σύφιλη. Αυτές μπορούν να οδηγήσουν τον άνθρωπο από τήν τύφλωση ως τήν τρέλα.

● Τό γεννητικό σύστημα έχει μεγάλη επίδραση και πάνω στον ψυχισμό κάθε ανθρώπου. Οί ανώμαλες τάσεις και κάθε διαστροφή που έχει σχέση με τό γεννητικό σύστημα, πληρώνονται πάντα πολύ άκριτά από τόν άνθρωπο στή σωστή μόρφωσή του, στήν κοινωνική του θέση και γενικά στήν προκοπή του στή ζωή.

πάλης μεθοδεύει και ένα καινούργιο τρόπο καταπίεσης και αντιδραστικοποίησης, στο θέμα του σεξ. Άλλοτε χρησιμοποιεί την άγνοια και την αμορφωσία. Κι άλλοτε πιο έντεχνη και με ραφιναρισμένο τρόπο καταπίεση, κι άλλοτε τήν τρομοκράτηση, πάντοτε όμως αποπροσανα-

τολιστικά, προσπαθώντας πάντα να αποερωτικοποιήσει το κορμι, να καταστείλει τον ερωτισμό ή να το διαστρεβλώσει και να το στρέψει σε λάθος καταστάσεις γιατί ξέρει ότι αυτές οι διαστρεβλώσεις και καταπίεσεις βοηθούν στη διαίωνιση της κυριαρχίας της. | Σάββας Π.

Φτάνει πια....

«Θα ήταν προτιμότερο να φυτεύαμε λουλούδια παρα να κολλούμε αφίσσιες». Αυτή είναι η τελική διαπίστωση κάποιου δημοσιογράφου της «Σημερινής» που σε χρονογράφημα του εκφράζει καταγανακτισμένος αντιπάθεια για το θέαμα που δημιουργούν οι χιλιάδες αφίσσιες, στους τοίχους των πόλεων.

Αν πραγματικά βλέπει τη αφίσσια σαν χαρτί χρωματισμένο που λερώνει και το λουλούδι σαν πράσινο που ομορφαίνει το περιβάλλον έχει απόλυτο δικαίο.

Εδώ όμως δεν τελειώνει και η «διάγνωση» για το ρόλο της αφίσσας. Η εμφάνιση της αφίσσας είναι δημιούργημα μιας ανάγκης για εκφραση. Και η μόνη σήμερα που έχει ανάγκη από εκφραση είναι η εργατική τάξη που δεν έχει υπο τον έλεγχο της τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Θα φέρω απλα μερικά παραδείγματα.

Το ΔΗΚΟ εβγαλε μια φορά μόνο αφίσσια με την ευκαιρία της δημιουργίας του. Παρουσιάζει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Έχει την ΤV το ράδιο, το Γραφείο Δημοσίων Πληροφοριων.

Ο ΔΗΣΥ βγάξει συνέχεια μονάχα μια που παρουσιάζει το εμβλημα του.

Η ΝΕΔΗΠΑ μόλις ιδρύθηκε σε κόμμα εκανε για εμβλημα της ενα Δ με

τόξο προς τα πάνω με την ευχή «πολιτική ανανέωση».

Η Ε.Κ. μόλις ιδρύθηκε σε κόμμα, και απεικονίζει μερικά φύλλα δάφνης και στο κέντρο το Ε.Κ.

Μπορούμε να παρατηρήσουμε το εξής. Ολα αυτά τα κόμματα και κομματίδια το μόνο που τους απασχολει μέσω της αφίσσας είναι να προβάλουν την... «σταμπα» τους σαν «Σήμα Κατάθεθεν» στον εγκέφαλο του απλου ανθρώπου. Δεν έχουν ανάγκη να προχωρήσουν παρακάτω. Απο τη φύση τους η ακίνητοι θα μένουν ή θα προχωρούν προς τα πίσω.

Μήπως δεν είναι αφίσσα πολυτελείας και αντοχής στο χρόνο οι σεκάθε γωνια στημένες διαφημίσεις της Seven Up, της Coca Cola, του dixan, της FIAT του Senior Service και οτιδήποτε άλλο μπορείς να συναντήσεις το οποίο κρύβει πίσω του Κεφάλαιο;

Είναι μια πραγματικά φοβερή πολιτική αφίσσα ή ταπέλλα της Coca Cola. Οχι γιατί μας αυτοσυστήνεται ότι θα μας δροσιζει πάντα, αλλά το ότι πίσω απο αυτο υπάρχει το ταμείο κάποιου «καρχαρία» που μαζεύει τα λεφτα αυτων που δροσιζει... και ότι οπως αν δεν υπήρχε η Coca Cola να ανακουφίζει τους διψασμένους απο την εργασία εργαζομένους, τι θα γίνονταν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι αν δεν υπήρχαν οι εξυπνοι

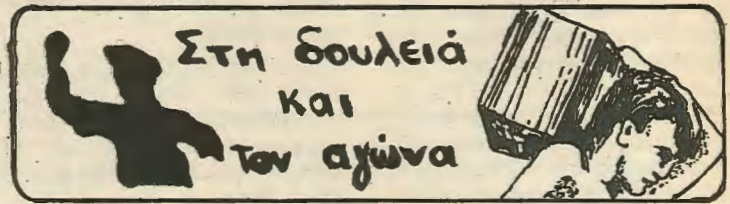
εργοδότες που φροντίζουν τόσο... ευγενικά τους ξεδιψασμένους δουλοπαρικούς τους;

Το dixan λέει καθαρίσε το μεγαλύτερο υφασμα του κόσμου! Είναι λοιπον δυνατόν να μη καθαρίσει τα πεντέμιση σεντόνια της εργάτριας η οποία πρέπει να νοιώθει απέραντη ευγνωμοσύνη για τον εξυπνο καπιταλα που εισάγει αυτη την περίφανη σκόνη και της... απλουστεύει τη ζωή.

Και πόσο εξυπνη διαφήμιση με πολιτικό ωφέλος είναι αυτη του Senior Service-Διπλο φίλτρο! Πως θα ξεσκαζει αραγε στην εβδομή σκαλωσια ο εργάτης που ο εξυπνούλης βιομήχανος του πλασάρει... το διπλο φίλτρο για να τον πείση ότι θα ζήσει πιο πολλα χρόνια με πιο λιγη νικωτινή. Αρα πιο πολλα χρόνια ζωής | πιο πολλα χρόνια στις σκαλωσιες | πιο πολλα χρόνια εργατης και πιο πολλα κέρδη απο την εκμετάλλευση ανθρώπου απο ανθρωπο....

* * * *

Απο τα χαράματα το πρωι μέχρι αργα τη νύκτα το ραδιόφωνο και η τηλεόραση μας εχουν αλλάξει τα φώτα με τις ατέλειωτες διαφημίσεις. Ακουεις απο το πιο ηλίθιο μέχρι το πιο αποβλακωμένο αποφθεγμα. «Τρέχει-τρέχει. Ποιο; το αλάτι το Λίλλυ!» ή το άλλο «Που πας ετσι χαρούμενη; - Σπίη να πλύνω πιτά! - Και είσαι χαρούμενη; -

Ναι τώρα υπάρχει το Sky! Ναι, ναι μη γελάτε σύντροφοι αναγνώστες. Ολα τα πιο πάνω είναι μέσα στο σχέδιο της αστικής τάξης να ελέγχει τη ζωή μας. Πολιτικοποιώντας ακόμα και το υγρο πλυσίματος! Διότι αν μέσα στο μυαλο μας επικρατήσει το πνεύμαν αγοράσουμε πάντα το «καλύτερο», να απολαύσουμε το πιο «ωραίο» δεν θα μας έχει μείνει καιρος να δούμε το σαθρο, το ψεύτικο, το κλεμμένο απο μας που τα φτιάχνουμε για να μας το πουλήσουν τάχατες σαν υπερπροϊόν μόνο για μας!

Αυτα ολα που λερώνουν με ναρκωτικό το μυαλο του απλου ανθρώπου δεν μπορούσε να τα δει ένας που θέλει να φυτεύει μόνο λουλούδια. Να φυτεύεις λουλούδια που; Στη γη. Στη γη που δεν ανήκει σ' αυτούς που τη δουλεύουν! Μα δεν χρειάζονται λουλούδια σ' αυτη τη γη παραμόνο για καλλοπισμο. Έχει φουσκώσει τούτη η γη απο τον κλεμμένο ιδρώτα των εργαζομένων. Έχει κοκκινίσει το σπλάχνο της απο το αιμα των κορμιων που επεσαν προσπαθώντας να φτιάξουν πάνω της μια δίκαιη κοινωνία. Και έχει ριμάξει τούτη η γη όχι απο τις αφίσσιες, αλλά απο το περιττο βάρος των εκμεταλλευτων της.

* * * *

Να. Οσο πιο πολυ πε-

ρισσότερες αφίσσιες! Κι αν σήμερα τα συνθήματα της Αριστερας δεν είναι αυτα που πρέπει, αυτο σημαίνει ότι η μάχη θα συνεχίζεται. Με περισσότερες ελπίδες αυριο. Με πιο κοντα τη νίκη μεθαύριο. Πρώτα ο αγωνας για το μέλλον του ανθρώπου κι ύστερα για τα ανθρωπωλεία!

Κι όταν ο σωστος ανθρωπος επιβλέπει πάνω στο ηλίθια κι απάνθρωπα εξαρτήματα του συστήματος δεν θα χρειάζονται πια ουτε και οι αφίσσιες. Θάχει στερέψει πια το αιμα για την απαλλαγη της γης απο τους λακέδες της πσιωδρόμησης.

Και τότε αφού λεφτερώθηκε ο ανθρωπος απο τους ανθρωπούς-αφέντες του τότε θάχει λεφτερωθεί κι η γη του. Τότε να μιλήσουμε και για λουλούδια. Σήμερα αν δεν μπορούμε να μιλούμε για τον ανθρωπο καλύτερα να σιωπούμε.... Γ. Τζιβας

Υ.Γ. Τι περιμένεις απο εφημερίδες της δεξιάς; Αφου δεν νοιζονται για τον ανθρωπο που χωρισαν με συρματοπλεγμα θα ενδιαφερτον μονάχα για λουλούδια. Αυτα είναι ακίνδυνα κι όποτε θέλουν θα τα κόβουν. Ετσι θέλουν να φτιάξουν και τους ανθρωπούς. Εδώ, εδώ, γρήγορα ΜΙΑ ΑΦΙΣΣΑ, Εδώ, γρήγορα... Νατην «ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ Η ΔΕΞΙΑ» Φτάνει!

Δεν επιλύει κανένα πρόβλημα Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ Πολυ μικρη η ωφέλεια για τους χαμηλα αμειβόμενους

Η συμφωνία μεταξύ κυβέρνησης - Συντεχνιών για την τροποποίηση του φόρου εισοδήματος χαιρέτιστηκαν από τις ηγεσίες των συνδικαλιστικών οργανώσεων σαν σημαντική νίκη των εργαζομένων. Μια πιο βαθειά ανάλυση των τροποποιήσεων φανερώνει πως οι χαμηλα αμειβόμενοι εργαζόμενοι πολυ λιγα θα κερδίσουν από τις τροποποιήσεις ενώ δεν υπάρχει καμια ένδειξη πως θα αρθει η αδικία σε βάρος των εργαζομένων που πληρώνουν περίπου 3 φορές περισσότερα απ' ότι πληρώνουν οι εργοδότες τους (εταιρείες) σε φόρο εισοδήματος!

Το «Εργατικό Βήμα» - εκφραστικό όργανο της ΠΕΟ - σε πρωτοσέλιδο άρθρο στην έκδοση της 26ης Μαρτίου αφού πανηγυρίζει για την επιτευχθείσα συμφωνία παραθέτει τρία παραδείγματα χαμηλα αμειβόμενων που θα κερδίσουν αύξηση του εισοδήματος τους γύρω στα 3%. Όπως φαίνεται στα παραδείγματα που παραθέτει, μια εργάτρια με μισθο 25 λίρες τη βδομάδα θα κερδίζει 44 λίρες με τις νέες κλίμακες (όσος και ο φόρος που πληρώνει μέχρι σήμερα) ενώ ένας οικοδόμος με εβδομαδιαίο εισόδημα 40 λιρών με σύζυγο, ένα παιδι στο δημοτικό, κι ένα στο Γυμνάσιο, τώρα δεν θα πληρώνει φόρο που μέχρι σήμερα ήταν 62.500 μιλς το χρόνο.

Η εφημερίδα αποφεύγει να παραθέσει παραδείγματα ψηλα αμειβόμενων που όπως σωστα αποδεικνύουν «Τα Νέα» της 22 Μαρτίου θα οφεληθούν πολυ περισσότερο από τους χαμηλα αμειβόμενους. Στη σύγκριση που κάνουν «Τα Νέα» φαίνεται πως ένας εργαζόμενος με 3.000 λίρες ετήσιο εισόδημα και 3 εξαρτώμενα θα κερδίσει 123 λίρες (αύξηση 4%) ενώ ένας με 10.000 λίρες εισόδημα και τα ίδια εξαρτώμενα θα κερδίσει 822 λίρες (αύξηση 12%)

Είναι φανερο από τα πιο πάνω πως η ουσιαστική ωφέλεια από τις συμφωνηθείσες τροποποιήσεις αυξάνεται κατα γεωμετρική πρόοδο όσο ανεβαίνουμε τη σκάλα των εισοδημάτων. Έτσι ο εργαζόμενος των 1.000 λιρών το χρόνο θα κερδίσει γύρω στις 3.700 μιλς το μήνα (σώθηκε!) ενώ αυτός που παίρνει 1.000 λίρες το μήνα θα τξέπανάει άλλες 1.000 λίρες περίπου το χρόνο (πόσοι εργαζόμενοι αλήθεια έχουν 12.000 λίρες εισόδημα το χρόνο; αφού σύμφωνα με τα στοιχεία του τμήματος Στατιστικής για το 1979 μόνο 9% έπαιρναν μισθο πάνω από 300 λίρες το μήνα)

Αυτο όμως δεν είναι το χειρότερο μειονέκτημα των νέων τροποποιήσεων.

Τα 8.5 εκατομμύρια λίρες που θα χάσει - όπως ισχυρίζεται - η κυβέρνηση από τη μείωση της φορολογίας σίγουρα είτε θα τα βγάλει από την έμμεση φορολογία (τσιγάρα, ποτα, βενζίνη κλπ) που πλήττει κυρίως τους εργαζόμενους, (τα τσιγάρα τα αγοράζει 6 σελίνια τόσο αυτός που έχει εισόδημα 20 λίρες όσο και αυτός που έχει εισόδημα 2.000 λίρες το μήνα) είτε θα τα πληρώσει ο εργαζόμενος με χει-

ρότερες κοινωνικές και άλλες κρατικές υπηρεσίες που σίγουρα θα πληγουν από τα μειωμένα κρατικά εισοδήματα.

Σαν αυτά να μην ήταν αρκετά οι ηγέτες των συντεχνιών μας «ανταποκρινόμενοι σε σχετική έκκληση του Υπουργού Οικονομικών ... συμφώνησαν ότι κατά την υποβολή και διεκδίκηση εργατικών αιτημάτων καθώς και κατά την αντίκριση των προβλημάτων που πιθανο να αντιμετωπίσει η κυπριακή οικονομία κατά τη διάρκεια του 1981 θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η φορολογική ελάφρυνση που θα προκύψει σαν αποτέλεσμα της εφαρμογής των εισηγήσεων που ομόφωνα υιοθετήθηκαν».

Η εργάτρια του παραδείγματος του «Εργατικού Βήματος» λοιπόν, με μισθο 25 λίρες τη βδομάδα δεν φαίνεται πως θα χαρει για πολυ τις 3 -τόσες- λίρες και 700 μιλς που «πέτυχε» με τις τροποποιήσεις. Γιατι την επόμενη φορα που θα ζητήσει αύξηση από τον εργοδότη της μέσω της συντεχνίας της οι τελευταίοι θα λάβουν υπόψη τις 3 λίρες και 700 μιλς που κέρδισε από τις τροποποιήσεις του φόρου εισοδήματος και θα δράσουν αναλόγως.

Στο μεταξύ, για να μη κακοφανιστούν και τα αφεντικά, στο νέο νομοσχέδιο για τη φορολογία «θα περιλαμβάνεται επίσης και σειρά φορολογικών κινήτρων που θα αποσκοπούν στην ενθάρρυνση των επενδύσεων, των αποταμιεύσεων, της παραγωγής και των εξαγωγών».

Τα περιβόητα «κίνητρα» λοιπόν, με τα οποία οι καπιταλιστές της Κύπρου (μαζί με τις πε-

ρικοπες των μισθων των εργαζομένων που δέχτηκαν οι ηγέτες των συντεχνιών) έκαναν τα παλλούκια τους χρυσα μετα το 1974 μπαίνουν στο νέο νομοσχέδιο για να αντισταθμιστούν με τις 3.700 μιλς της εργάτριας του «Εργατικού Βήματος». Κι αυτο παρα την πείρα του παρελθόντος που δείχνει πως τα κίνητρα αντι να μετατρέπονται σε παραγωγικές επενδύσεις, αποταμιεύσεις και αύξηση εξαγωγών καταλήγουν σε Ελβετικές Τράπεζες, σε οικοπέδα και σε αγορα αγαθων πολυτελείας.

Τα κίνητρα λοιπόν δεν αποτελούν λύση των προβλημάτων της παραγωγικότητας και του ελλειμματικού ισοζυγίου πληρωμών όπως και η μικρη φορολογική ελάφρυνση των εργαζομένων δεν αποτελεί λύση για το βιοτικό μας επίπεδο που πλήττεται ολο και περισσότερο

όσο βαθαίνει η κρίση του καπιταλισμου.

Μόνο ένα πρόγραμμα σοσιαλιστικών αλλαγών και μέτρων που θα φέρουν τους βασικούς τομεις της οικονομίας κάτω από ένα κεντρικό πλάνο παραγωγής και κάτω από τη διοίκηση των εργαζομένων μπορεί να λύσει τα προβλήματα της Κυπριακής οικονομίας και των εργαζομένων των ιδίων. Ένα τέτοιο πρόγραμμα προβάλλει η Αριστερή Πτέρυγα της ΕΔΕΚ στις προγραμματικές της αρχές που δημοσιεύτηκαν στην περασμένη μας έκδοση.

Η υλοποίηση αυτού του προγράμματος μπορεί να πετύχει με την πίεση των εργαζομένων πάνω στις ηγεσίες των συντεχνιών τους και των αριστερών κομμάτων ΑΚΕΛ και ΕΔΕΚ για ενότητα και για - αριστερή βουλη - αριστερη κυβέρνηση.

Δέλτα Μί.

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΛΕΙΟΨΗΦΕΙΑ

Συνέχεια από την 1η

προειδοποιούσαν εγκαιρα όταν άλλοι σιωπούσαν και συμπορεύονταν με την «πατριωτική» δεξιά για τους κινδύνους ανόδου του ΔΗ.ΣΥ σε περίπτωση συνεργασίας των αριστερών κομμάτων με το ΔΗ.ΚΟ. Οι προβλέψεις μας βγαίνουν δυστυχως αληθινες. Κι αυτο γιατί για πάνω από τέσσερα χρόνια προσφέρθηκε στο κόμμα του κεφαλαίου και του φασισμού η ευκαιρία να διαμαγυγει και να αντιπολιτευεται κερδίζοντας πολλους εργάτες, αγρότες και μικροαστους που απογοητεύονταν από την πολιτική του ΔΗ.ΚΟ και του Κυπριανου και την ανικανότητα της Κυβέρνησης να δώσει λύσεις στα εντεινόμενα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα και στο Κυπριακό.

Η τελευταία τετραετία πρέπει να προβληματίσει σοβαρα κάθε Κύπριο αριστερο όπου κι αν ανήκει κομματικά.

Η Κυπριακή αστική τάξη δεμένη σφιχτα στο διεθνές ιμπεριαλιστικό κεφάλαιο είναι αδύνατο να ρθει σε ρήξη μαζί με τον ιμπεριαλισμο για να αγωνιστεί για εθνική απελευθέρωση.

Οι αμαρτίες της εξ άλλου στο παρελθον της έχουν στερήσει οποιαδήποτε εμπιστοσύνη ανάμεσα στις Τουρκοκυπριακές μάζες. Στον κοινωνικο-οικονομικο τομέα η Κυπριακή αστική τάξη και οι πολιτικοί της εκπρόσωποι είναι αναγκασμέ-

νοι είτε το θέλουν είτε όχι να χτυπήσουν το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων για να βγουν από την οικονομική κρίση που χτυπά όχι μόνο την Κυπριακή αλλά και όλες τις καπιταλιστικές οικονομίες.

Τόσο, λοιπόν, ο εθνικοαπελευθερωτικός αγώνας, που μπορεί να πετύχει μόνο με τον ενιαίο αγώνα Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων εργαζομένων, όσο και ο αγώνας για καλύτερη ποιότητα ζωής επιβάλλουν τον αποκλεισμο της δεξιάς από την εξουσία.

Οι Κυπριακές μάζες διψουν, σήμερα για πειστικές προοπτικές λύσης των προβλημάτων τους. Τις προοπτικές αυτές μόνο η αριστερα μπορεί να τους τις δώσει.

Η προεκλογική περίοδος πρέπει να χρησιμοποιηθεί για να επιβληθεί στις ηγεσίες των αριστερών κομμάτων η προβολή της εναλλακτικής πορείας που θα δώσει στις κυπριακές μάζες τις λύσεις που γυρεύουν.

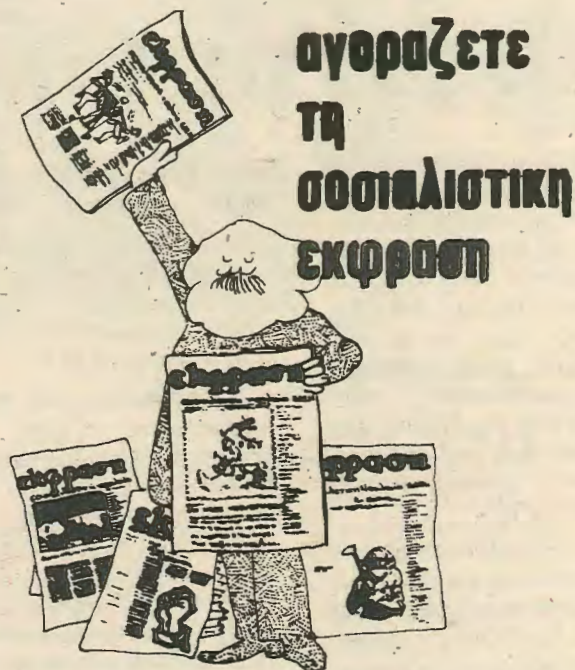
Το ΑΚΕΛ από μόνο του είναι σχεδόν σίγουρο πως δεν μπορεί να εξασφαλίσει την πλειοψηφία στη Βουλη. Η ηγεσία εξ άλλου αυτού του κόμματος δηλώνει πως δεν διεκδικεί την πολιτική εξουσία και παρα τα μαθήματα του παρελθόντος προσανατολίζεται σε νέες συμμαχίες με κεντρώα σχήματα και πιθανο σε επανπροσέγγιση με το ΔΗ.ΚΟ και τον Κυπριαό.

Η ΕΔΕΚ είναι σίγουρο πως δεν διαθέτει σήμερα τη μάζα της εργατικής τάξης που θα την οδηγήσει στην εξουσία.

Έτσι η άρνηση για συνεργασία των δυο αριστερών κομμάτων με στόχο την αριστερή πλειοψηφία στην βουλη και την άνοδο στην εξουσία στερεί από της εργατικές μάζες τη σοσιαλιστική προοπτική, τις απογοητευει και τις αφοπλίζει κι αυτή είναι η βάση της επιβίωσης χρεωκοπημένων καταστάσεων όπως είναι αυτή του ΔΗ.ΚΟ και του ΔΗ.ΣΥ.

Ο κίνδυνος αλωσης της πολιτικής εξουσίας από το ΔΗ.ΣΥ που ευτυχως σ' αυτο το στάδιο δεν είναι πολυ μεγάλος θα ενδυναμωθεί κατακόρυφα με μια πιθανη συνεργασία ΑΚΕΛ-ΔΗ.ΚΟ στη νέα βουλη και την ανάδειξη νέου «κεντρώου» η του ίδιου του Κυπριανου στην προεδρία.

Αντίθετα, οπλισμένη η αριστερα με ένα επαναστατικό πρόγραμμα σαν αυτο που ανάλυσε η Αριστερή πτέρυγα της ΕΔΕΚ στις προγραμματικές της αρχές πσθ δημοσιεύτηκαν πρόσφατα, ένα πρόγραμμα που θα δίνει στις μάζες τη σοσιαλιστική προοπτική για λύση των εθνικών και κοινωνικο-οικονομικών αδιεξόδων, μπορεί να φράξει αποφασιστικά το δρόμο στην άνοδο της δεξιάς και να πορευτεί δυναμικα προς τις εκλογες και τους μετακλογικούς αγώνες.

σοσιαλιστικη
εκφραση

Η Σοσιαλιστική Έκφραση διατίθεται στα
Γραφεία της :
Σ.Ε. Θεοκρίτου 6Ε Λευκωσία και στα
περίπτερα.
Τηλ. 61553

Σοσιαλιστική Έκφραση
Τ.Κ. 5475 Λευκωσία
ΤΙΜΗ 75 μιλς
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικο: £2.600
Εξωτερικο:
Ελλάδα: £4.500
Ευρώπη: £5.100
Αμερική: £6.500